

DIRECTIVA 2006/43/CE din 17 mai 2006
privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a [Directivelor 78/660/CEE](#) și [83/349/CEE](#) ale Consiliului și de abrogare a [Directivei 84/253/CEE](#) a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE)

Text în vigoare începând cu data de 16 iunie 2014
REALIZATOR: COMPANIA DE INFORMATICĂ NEAMȚ

Text actualizat prin produsul informatic legislativ LEX EXPERT în baza actelor normative modificatoare, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, până la 27 mai 2014.

Act de bază

#B: *Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006*

Acte modificatoare

#M1: *Directiva 2008/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008*

#M2: *Directiva 2013/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013*

#M3: *Directiva 2014/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014*

Modificările și completările efectuate prin actele normative enumerate mai sus sunt scrise cu font italic. În fața fiecărei modificări sau completări este indicat actul normativ care a efectuat modificarea sau completarea respectivă, în forma [#M1](#), [#M2](#) etc.

#B

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special [articolul 44](#) alineatul (2) litera (g),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European*1),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la [articolul 251](#) din tratat*2),

*1) JO C 157, 28.6.2005, p. 115.

*2) Avizul Parlamentului European din 28 septembrie 2005 (nepublicat în Jurnalul Oficial până la această dată) și Decizia Consiliului din 25 aprilie 2006.

întrucât:

(1) În prezent, a patra [Directivă 78/660/CEE](#) a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale*3), A șaptea [Directivă 83/349/CEE](#) a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate*4), [Directiva](#)

[86/635/CEE](#) a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare*5) și [Directiva 91/674/CEE](#) a Consiliului din 19 decembrie 1991 privind conturile anuale și conturile consolidate ale întreprinderilor de asigurare*6) impun auditarea conturilor anuale sau a conturilor consolidate de către una sau mai multe persoane autorizate să efectueze astfel de audituri.

*3) JO L 222, 14.8.1978, p. 11. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin [Directiva 2003/51/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 178, 17.7.2003, p. 16).

*4) JO L 193, 18.7.1983, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin [Directiva 2003/51/CE](#).

*5) JO L 372, 31.12.1986, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin [Directiva 2003/51/CE](#).

*6) JO L 374, 31.12.1991, p. 7. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin [Directiva 2003/51/CE](#).

(2) Condițiile pentru autorizarea persoanelor responsabile pentru efectuarea auditului legal au fost stabilite prin cea de a opta [Directivă 84/253/CEE](#) a Consiliului din 10 aprilie 1984 privind autorizarea persoanelor responsabile pentru auditul legal al documentelor contabile*7).

*7) JO L 126, 12.5.1984, p. 20.

(3) Lipsa unei abordări armonizate a auditului legal la nivelul Comunității a fost motivul pentru care Comisia a propus, în Comunicarea sa din 1998 privind auditul legal în Uniunea Europeană: o cale de urmat*8), crearea unui Comitet privind auditul care ar putea elabora acțiuni viitoare în strânsă cooperare cu profesia contabilă și cu statele membre.

*8) JO C 143, 8.5.1998, p. 12.

(4) Pe baza activității comitetului respectiv, Comisia a emis, la 15 noiembrie 2000, o Recomandare privind asigurarea calității pentru auditul legal în Uniunea Europeană: cerințe minime*9) și, la 16 mai 2002, o Recomandare privind independența auditorilor legali în UE: Un set de principii fundamentale*10).

*9) JO L 91, 31.3.2001, p. 91.

*10) JO L 191, 19.7.2002, p. 22.

(5) Prezenta directivă are ca obiectiv armonizarea la nivel înalt - deși nu deplină - a cerințelor de audit legal. Un stat membru care solicită efectuarea unui audit legal poate impune cerințe mai stricte, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în prezenta directivă.

(6) Calificările de audit obținute de auditorii legali în baza prezentei directive trebuie considerate echivalente. Prin urmare, nu trebuie să mai fie posibil ca statele membre

să insiste ca majoritatea drepturilor de vot într-o firmă de audit să fie deținute de auditori autorizați la nivel local sau ca majoritatea membrilor organului administrativ sau de conducere al unei firme de audit să fie autorizați la nivel local.

(7) Auditul legal necesită cunoștințe adecvate despre aspecte cum ar fi dreptul societăților comerciale, dreptul fiscal și dreptul muncii. Astfel de cunoștințe trebuie testate înainte ca un auditor legal dintr-un alt stat membru să poată fi autorizat.

(8) Pentru a proteja interesele terțelor părți, toți auditorii autorizați și toate firmele de audit autorizate trebuie înscrise într-un registru care este accesibil publicului și care conține informații de bază despre auditorii legali sau despre firmele de audit.

(9) Auditorii legali trebuie să adere la cele mai înalte standarde de etică. Prin urmare, aceștia trebuie să acționeze cu etică profesională, care se referă cel puțin la funcția lor de interes public, integritatea și obiectivitatea lor și competența lor profesională și atenția cuvenită. Funcția de interes public a auditorilor legali înseamnă că o comunitate mai mare de oameni și de instituții se bazează pe calitatea activității auditorului legal. Buna calitate a auditului contribuie la o funcționare corectă a piețelor prin îmbunătățirea integrității și eficienței situațiilor financiare. Comisia poate să adopte măsuri de aplicare cu privire la etica profesională ca standarde minime. În acest sens, pot fi avute în vedere principiile conținute de Codul Etic al Federației Internaționale a Contabililor (IFAC).

(10) Este important ca auditorii legali și firmele de audit să respecte viața privată a clienților lor. Prin urmare, acestora ar trebui să le revină obligația de a respecta norme stricte cu privire la confidențialitate și secretul profesional care, cu toate acestea, nu trebuie să împiedice aplicarea corectă a dispozițiilor prezentei directive. Respectivul norme privind confidențialitatea ar trebui să se aplice, de asemenea, oricărui auditor legal sau oricărei firme de audit care a încetat să mai fie implicată într-o anumită sarcină de audit.

(11) Auditorii legali și firmele de audit trebuie să fie independente atunci când efectuează un audit legal. Aceștia pot informa entitatea auditată despre aspectele care decurg din audit, dar trebuie să se abțină să intervină în procesele interne de decizie ale entității auditate. În cazul în care se găsesc în situația în care importanța amenințărilor la adresa independenței lor, chiar și după aplicarea măsurilor de protecție pentru atenuarea acelor riscuri, este prea mare, aceștia trebuie să demisioneze sau să se abțină să accepte misiunea de audit. Atunci când se ajunge la concluzia existenței unui raport care compromite independența auditorului, trebuie să se facă distincția între raportul dintre auditor și entitatea auditată și raportul dintre rețea și entitatea auditată. În cazul în care unei cooperative în sensul [articolului 2](#) alineatul (14) sau unei entități similare, menționată la [articolul 45](#) din Directiva 86/635/CEE, i se solicită sau i se permite, în temeiul dispozițiilor de drept intern, să devină membru al unei entități de audit nonprofit, o parte obiectivă, informată și rezonabilă nu ajunge la concluzia că raportul bazat pe calitatea de membru compromite independența auditorului legal, cu condiția ca, atunci când o astfel de entitate de audit efectuează auditul unuia dintre membrii săi, principiile de independență să se aplice auditorilor care efectuează auditul, precum și acelor persoane care se pot afla în poziția de a influența auditul legal. Exemple de amenințări la adresa independenței unui auditor legal sau a unei firme de audit sunt interesul financiar direct sau indirect în entitatea auditată și prestarea unor servicii suplimentare, altele decât cele de audit. De asemenea, nivelul onorariilor primite de la

o entitate auditată și/sau structura onorariilor pot amenința independența unui auditor legal sau a unei firme de audit. Măsurile de protecție care urmează să fie aplicate pentru a reduce sau a elimina aceste amenințări includ interzicerea, restricționarea, alte politici sau proceduri, precum și cerințele referitoare la dezvăluirea de informații. Auditorii legali și firmele de audit trebuie să refuze să presteze orice servicii suplimentare, altele decât cele de audit, care compromit independența lor. Comisia poate adopta măsuri de aplicare cu privire la independență ca standarde minime. În acest sens, Comisia poate avea în vedere principiile conținute în Recomandarea din 16 mai 2002. Pentru a determina independența auditorilor, trebuie clarificat conceptul de "rețea" în cadrul căreia își desfășoară activitatea auditorii. În această privință, trebuie să se țină cont de diverse împrejurări, cum ar fi situațiile în care o structură poate fi definită ca rețea întrucât are ca scop distribuția profitului sau a costurilor. Criteriile pentru a demonstra că este vorba de o rețea trebuie judecate și cântărite pe baza tuturor elementelor obiective disponibile, cum ar fi existența unor clienți obișnuiți comuni.

(12) În cazul verificării proprii activități sau a interesului propriu, atunci când este adecvat să se apere independența auditorului legal sau a firmei de audit, statul membru, și nu auditorul legal sau firma de audit, trebuie să decidă dacă auditorul legal sau firma de audit trebuie să demisioneze sau să se abțină de a accepta o misiune de audit în ceea ce privește clienții săi de audit. Cu toate acestea, nu trebuie să se ajungă la o situație în care statelor membre le revine obligația generală de a împiedica auditorii legali sau firmele de audit să presteze pentru clienții lor de audit alte servicii decât cele de audit. Pentru a determina dacă este adecvat ca un auditor legal sau o firmă de audit să nu efectueze audituri legale în cazul verificării proprii activități sau a interesului propriu, astfel încât independența auditorului legal sau a firmei de audit să fie protejată, factorii avuți în vedere trebuie să ridice chestiunea dacă entitatea de interes public auditată a emis sau nu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată în sensul [articolului 4](#) alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele de instrumente financiare*1).

*1) JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

(13) Este important să se asigure în mod consecvent o calitate înaltă în toate auditurile legale impuse de legislația comunitară. Prin urmare, toate auditurile legale trebuie să fie efectuate pe baza Standardelor Internaționale de Audit. Măsurile de aplicare a standardelor respective în Comunitate trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei*2). Un comitet tehnic sau un grup de audit trebuie să asiste Comisia în evaluarea calității tehnice a Standardelor Internaționale de Audit și, de asemenea, să implice sistemul organelor de supraveghere publică ale statelor membre. Pentru a atinge un grad maxim de armonizare, statelor membre trebuie să li se permită să impună doar proceduri sau cerințe de audit naționale suplimentare numai în cazul în care acestea decurg din cerințe legale interne specifice referitoare la domeniul de aplicare a auditului legal al conturilor anuale sau consolidate, aceasta însemnând că cerințele respective nu au fost incluse în Standardele Internaționale de Audit adoptate. Statele membre pot menține aceste proceduri de audit

suplimentare până când procedurile sau cerințele de audit sunt incluse în Standarde Internaționale de Audit adoptate ulterior. În cazul în care, cu toate acestea, Standardele Internaționale de Audit adoptate conțin proceduri de audit a căror efectuare ar da naștere unui conflict juridic cu legislația internă care decurge din cerințe naționale specifice referitoare la domeniul de aplicare a auditului legal, statele membre pot elimina dispozițiile contrare din Standardul Internațional de Audit atât timp cât aceste conflicte există, cu condiția aplicării măsurilor menționate la [articolul 26](#) alineatul (3). Orice adăugire sau eliminare efectuată de către statele membre trebuie să determine asigurarea unui nivel înalt de credibilitate pentru conturile anuale ale societăților comerciale și trebuie să contribuie la asigurarea binelui public. Aceasta înseamnă că statele membre pot, spre exemplu, să impună prezentarea unui raport de audit suplimentar către organul de supraveghere sau să prevadă alte cerințe de raportare și de audit în baza normelor interne privind guvernarea corporativă.

*2) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(14) Pentru adoptarea de către Comisie a unui Standard Internațional de Audit care să fie aplicat la nivelul Comunității, este necesar ca acesta să fie general acceptat la nivel internațional și să fi fost elaborat cu participarea deplină a tuturor părților interesate printr-o procedură deschisă și transparentă, care să dea credibilitate și calitate conturilor anuale și consolidate și care să servească interesului general european. Necesitatea adoptării unei Declarații internaționale privind practica de audit ca parte a standardului trebuie să fie evaluată în conformitate cu Decizia 1999/468/CE de la caz la caz. Comisia trebuie să se asigure că înainte de începerea procesului de adoptare, este efectuată o verificare, pentru a vedea dacă aceste cerințe au fost respectate și raportează membrilor comitetului constituit în temeiul prezentei directive cu privire la rezultatele acestei verificări.

(15) În cazul conturilor consolidate, este important să existe o definiție clară a responsabilităților auditorilor legali care auditează componente ale grupului. În acest scop, auditorul grupului trebuie să poarte responsabilitatea deplină pentru raportul de audit.

(16) Pentru a crește comparabilitatea între societățile comerciale care aplică aceleași standarde de contabilitate și încrederea publicului în funcția de audit, Comisia poate adopta un raport de audit comun pentru auditarea conturilor anuale sau a conturilor consolidate întocmite pe baza unor standarde de contabilitate internaționale autorizate, cu excepția cazului în care un standard corespunzător pentru un astfel de raport a fost adoptat la nivelul Comunității.

(17) Inspecțiile regulate reprezintă un mijloc bun pentru obținerea unor audituri legale de o calitate constant înaltă. Prin urmare, auditorii legali și firmele de audit ar trebui să facă obiectul unui sistem de asigurare a calității care este organizat astfel încât să fie independent de auditorii legali sau de firmele de audit verificate. Pentru aplicarea dispozițiilor [articolului 29](#) privind sistemele de asigurare a calității, statele membre pot decide ca, în cazul în care auditorii individuali au o politică comună de asigurare a calității, trebuie avute în vedere doar cerințele privind firmele de audit. Statele membre pot organiza sistemul de asigurare a calității astfel încât fiecare auditor individual să facă obiectul unei verificări de asigurare a calității cel puțin o dată la fiecare șase ani.

În această privință, finanțarea sistemului de asigurare a calității nu trebuie influențată în mod nedorit. Comisia ar trebui să aibă competența de a adopta măsuri de aplicare în probleme referitoare la organizarea sistemelor de asigurare a calității și cu privire la finanțarea acestora, în cazurile în care încrederea publicului în sistemul de asigurare a calității este serios compromisă. Sistemele de supraveghere publică din statele membre ar trebui încurajate să găsească o abordare coordonată pentru efectuarea verificărilor de asigurare a calității în vederea evitării impunerii unor sarcini inutile asupra părților respective.

(18) Investigațiile și sancțiunile corespunzătoare contribuie la prevenirea și corectarea efectuării necorespunzătoare a auditului legal.

(19) Auditorii și firmele de audit legal sunt responsabile pentru efectuarea activității cu atenția cuvenită și, prin urmare, ar trebui să răspundă pentru daunele financiare provocate din neglijență. Cu toate acestea, capacitatea auditorilor și a firmelor de audit de a obține o asigurare de răspundere profesională poate fi afectată atunci când se află sub incidența unei răspunderi financiare nelimitate. În ceea ce o privește, Comisia intenționează să examineze aceste aspecte, ținând cont de faptul că regimul răspunderii poate varia într-o măsură considerabilă în statele membre.

(20) Statele membre ar trebui să organizeze un sistem eficient de supraveghere publică pentru auditorii legali și firmele de audit pe baza controlului din țara de origine. Acordurile de reglementare pentru supravegherea publică ar trebui să permită cooperarea eficientă la nivelul Comunității între activitățile de supraveghere ale statelor membre. Sistemul de supraveghere publică ar trebui gestionat de nepracticieni care posedă cunoștințe în domenii care țin de auditul legal. Acești nepracticieni pot fi specialiști care nu au avut niciodată legătură cu profesia de audit sau foști auditori care au părăsit profesia. Statele membre pot permite, cu toate acestea, ca un număr mic de practicieni să fie implicați în administrarea sistemului de supraveghere publică. Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să coopereze unele cu altele, ori de câte ori este necesar, în scopul îndeplinirii obligațiilor de supraveghere a auditorilor legali sau a firmelor de audit autorizate de către acestea. O astfel de cooperare poate avea o contribuție importantă la asigurarea în mod consecvent a unei înalte calități a auditului legal la nivelul Comunității. Deoarece este necesar să se asigure o cooperare și o coordonare eficiente la nivel european între autoritățile competente desemnate de statele membre, desemnarea unei singure entități care să fie responsabilă pentru asigurarea cooperării nu ar trebui să aducă atingere capacității fiecărei autorități de a coopera direct cu alte autorități competente ale statelor membre.

(21) Pentru a se asigura respectarea [articolului 32](#) alineatul (3) privind principiile supravegherii publice, se consideră că un nepractician posedă cunoștințe în domenii care țin de auditul legal fie ca urmare a experienței sale profesionale, fie pentru că are cunoștințe din cel puțin unul din domeniile prevăzute la [articolul 8](#).

(22) Auditorul legal sau firma de audit ar trebui desemnați de adunarea generală a acționarilor sau a membrilor entității auditate. Pentru a proteja independența auditorului, este important ca demiterea să fie posibilă numai în cazul în care există motive întemeiate și aceste motive sunt comunicate autorității sau autorităților responsabile pentru supravegherea publică.

(23) Deoarece entitățile de interes public au o mai mare vizibilitate și sunt mai importante din punct de vedere economic, ar trebui să se aplice cerințe mai stricte în cazul auditurilor legale ale conturilor lor anuale sau consolidate.

(24) Comitetele de audit și un sistem de control intern eficient contribuie la reducerea la minim a riscurilor financiare, operaționale și de conformitate și intensifică calitatea raportării financiare. Statele membre pot avea în vedere Recomandarea Comisiei din 15 februarie 2005 privind întărirea rolului directorilor neexecutivi sau al membrilor consiliului de supraveghere al societăților cotate la bursă și comitetele consiliului de administrație sau de supraveghere*1), care stabilește modul de constituire și funcționare a comitetelor de audit. Statele membre pot stabili că funcțiile atribuite comitetului de audit sau unui organ cu funcții echivalente pot fi îndeplinite de organul administrativ sau de organul de supraveghere în ansamblu. În ceea ce privește responsabilitățile comitetului de audit în conformitate cu [articolul 41](#), auditorul legal sau firma de audit nu trebuie să se subordoneze în nici un fel comitetului.

*1) JO L 52, 25.2.2005, p. 51.

(25) Statele membre pot decide să exonereze entitățile de interes public care sunt organe de plasament colectiv în valori mobiliare, ale căror valori mobiliare sunt admise spre tranzacționare pe o piață reglementată, de cerința de a avea comitet de audit. Această opțiune are în vedere faptul că, în cazul în care un organ de plasament colectiv în valori mobiliare funcționează doar în scopul administrării în comun a activelor, angajarea unui comitet de audit nu va fi întotdeauna adecvată. Raportarea financiară și riscurile aferente nu sunt comparabile cu cele ale altor entități de interes public. De asemenea, organele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și societățile de gestionare a acestora funcționează într-un cadru de reglementare strict definit și fac obiectul unor mecanisme de gestionare specifice, cum ar fi controalele exercitate de către depositoryii acestora. Pentru acele organe de plasament colectiv în valori mobiliare care nu sunt armonizate prin [Directiva 85/611/CEE](#)*2), dar fac obiectul unor măsuri de protecție echivalente, astfel cum se prevede în directiva menționată, statelor membre trebuie, în acest caz special, să li se permită să asigure un tratament egal cu cel al organelor de plasament colectiv în valori mobiliare, armonizate la nivelul Comunității.

*2) [Directiva 85/611/CEE](#) a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 375, 31.12.1985, p. 3). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin [Directiva 2005/1/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 79, 24.3.2005, p. 9).

(26) Pentru a consolida independența auditorilor entităților de interes public, partenerul (partenerii) cheie care auditează astfel de entități ar trebui să se rotească. Pentru a organiza această rotație, statele membre ar trebui să solicite o schimbare a partenerului (partenerilor) cheie de audit care se ocupă de entitatea auditată, permițând în același timp firmei de audit cu care este (sunt) asociat(ți) partenerul(ii) cheie de audit să fie în continuare auditorul legal al entității respective. În cazul în care un stat

membru consideră acest lucru adecvat pentru atingerea obiectivelor urmărite, acel stat membru solicită și schimbarea firmei de audit, fără a aduce atingere [articolului 42](#) alineatul (2).

(27) Relațiile dintre piețele de capital scot în evidență nevoia de a asigura, totodată, o activitate de o calitate înaltă, efectuată de auditorii din țări terțe în raport cu piața de capital la nivelul Comunității. Prin urmare, auditorii în cauză ar trebui înregistrați, astfel încât să facă obiectul verificărilor de asigurare a calității și, de asemenea, al sistemului de investigare și sancționare. Derogările pe bază de reciprocitate trebuie să fie posibile, cu condiția trecerii unor teste echivalente care să fie efectuate de către Comisie în cooperare cu statele membre. În orice caz, o entitate care a emis valori mobiliare transferabile pe o piață reglementată în sensul [articolului 4](#) alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE ar trebui să fie întotdeauna auditată de un auditor, fie înregistrat într-un stat membru, fie supravegheat de autoritățile competente ale acelei țări terțe din care provine auditorul, cu condiția ca acea țară terță să fie recunoscută de către Comisie sau de către un stat membru ca îndeplinind cerințele echivalente cu cerințele Comunității în domeniul principiilor de supraveghere, al sistemelor de asigurare a calității și al sistemelor de investigare și sancționare și ca acest aranjament să fie pe bază de reciprocitate. În cazul în care un stat membru consideră un sistem de asigurare a calității dintr-o țară terță echivalent, aceasta nu înseamnă că alte state membre ar trebui să accepte astfel de evaluări și nici că acest lucru aduce atingere deciziei Comisiei.

(28) Complexitatea auditurilor grupurilor internaționale necesită o bună cooperare între autoritățile competente ale statelor membre și cele ale țărilor terțe. Statele membre ar trebui să asigure, prin urmare, că autoritățile competente din țări terțe au acces la dosarele de audit și la alte documente prin intermediul autorităților competente naționale. Pentru a proteja drepturile părților implicate și pentru a facilita, în același timp, accesul la dosare și documente, statelor membre ar trebui să li se permită să acorde acces direct autorităților competente ale țărilor terțe, cu condiția aprobării autorității naționale competente. Unul din criteriile relevante pentru acordarea accesului îl constituie îndeplinirea de către autoritatea competentă din țara terță respectivă a cerințelor pe care Comisia le-a declarat adecvate. Până la adoptarea unei decizii de către Comisie și fără a aduce atingere deciziei Comisiei, statele membre pot evalua dacă cerințele sunt adecvate.

(29) Dezvăluirea informațiilor menționate la [articolele 36 și 47](#) ar trebui să se conformeze normelor privind transferul de date personale către țări terțe, astfel cum stabilește Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date*1).

*1) JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă, astfel cum a fost modificată prin [Regulamentul \(CE\) nr. 1882/2003](#) (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(30) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului și având în vedere declarația Comisiei în fața Parlamentului European din 5 februarie 2002 cu privire la punerea în aplicare a legislației privind serviciile financiare.

(31) Parlamentul European ar trebui să dispună de o perioadă de trei luni de la prima transmitere a proiectelor de amendamente și a măsurilor de aplicare pentru a-i permite să le examineze și să emită un aviz. Cu toate acestea, în cazuri urgente și pe deplin justificate, ar trebui să fie posibilă scurtarea acestei perioade. În cazul în care, în cadrul acelei perioade, se adoptă o rezoluție de către Parlamentul European, Comisia reexaminează proiectele de amendamente sau măsuri.

(32) Având în vedere că obiectivele prezentei directive - și anume aplicarea unui set unic de Standarde Internaționale de Audit, actualizarea cerințelor privind formarea profesională, definirea eticii profesionale și punerea în aplicare a cooperării între autoritățile competente ale statelor membre și între acele autorități și autoritățile din țări terțe, în vederea îmbunătățirii și armonizării calității auditului legal în Comunitate și a facilitării cooperării între statele membre și cu țări terțe, astfel încât să întărească încrederea în auditul legal - nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de statele membre și, prin urmare, date fiind amploarea și efectele prezentei directive, poate fi mai bine realizat la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la [articolul 5](#) din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

(33) În vederea asigurării unei mai mari transparențe a relațiilor dintre auditorul legal sau firma de audit și entitatea auditată, [Directivele 78/660/CE](#) și [83/349/CE](#) ar trebui modificate astfel încât să impună divulgarea onorariilor de audit și a onorariilor plătite pentru servicii care nu sunt de audit în anexa la conturile anuale și la conturile consolidate.

(34) [Directiva 84/253/CE](#) a Consiliului ar trebui abrogată, deoarece nu conține un set cuprinzător de norme pentru asigurarea unei infrastructuri de audit adecvate, cum ar fi supravegherea publică, sistemele disciplinare și sistemele de asigurare a calității și deoarece nu prevede în mod specific cooperarea între statele membre și țări terțe în scop de reglementare. Pentru a se asigura securitatea juridică, este nevoie în mod clar să se indice că auditorii legali și firmele de audit care au fost autorizați în temeiul dispozițiilor [Directivei 84/253/CE](#) sunt considerați autorizați și în temeiul prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I OBIECT ȘI DEFINIȚII

ART. 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește norme privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate.

#M3

[Articolul 29](#) din prezenta directivă nu se aplică pentru auditul statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale entităților de interes public, cu excepția cazului în

care se precizează astfel în Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului*)

*) Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințele specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public (JO L 158, 27.5.2014, p. 77).

#B

ART. 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

#M3

1. "audit statutar" înseamnă un audit al situațiilor financiare anuale sau al situațiilor financiare consolidate în măsura în care:

- (a) este obligatoriu în temeiul dreptului Uniunii;
- (b) este obligatoriu în temeiul dreptului intern referitoare la întreprinderile mici;
- (c) este efectuat în mod voluntar la solicitarea întreprinderilor mici care îndeplinesc cerințele juridice naționale care sunt echivalente cu cele pentru un audit în temeiul literei (b), în cazul în care dreptul intern definește acest tip de audituri drept audituri statutare;

#B

2. "auditor legal" înseamnă o persoană fizică care este autorizată în conformitate cu dispozițiile prezentei directive de către autoritățile competente ale unui stat membru să efectueze audituri legale;

3. "firmă de audit" înseamnă o persoană juridică sau orice altă entitate, indiferent de forma sa juridică, care este autorizată în conformitate cu dispozițiile prezentei directive de către autoritățile competente ale unui stat membru să efectueze audituri legale;

#M3

4. "entitate de audit dintr-o țară terță" înseamnă o entitate, indiferent de forma sa juridică, care efectuează audituri ale situațiilor financiare anuale sau consolidate ale unei societăți comerciale înregistrate într-o țară terță, alta decât o entitate înregistrată ca firmă de audit în orice stat membru ca urmare a autorizării în conformitate cu [articolul 3](#);

5. "auditor dintr-o țară terță" înseamnă o persoană fizică care efectuează audituri ale situațiilor financiare anuale sau consolidate ale unei societăți comerciale înregistrate într-o țară terță, alta decât o persoană înregistrată ca auditor statutar în orice stat membru ca urmare a autorizării în conformitate cu [articolele 3 și 44](#);

#B

6. "auditor al grupului" înseamnă auditorul(ii) legal(i) sau firma(ele) de audit care efectuează auditul legal al conturilor consolidate;

7. "rețea" înseamnă o structură mai mare:

- care are drept scop cooperarea și de care aparține un auditor legal sau o firmă de audit și

- care are drept scop în mod evident distribuția profiturilor sau a costurilor sau are în comun acționariatul, controlul sau gestionarea, politici și proceduri de control al

calității, o strategie de afaceri, folosirea unei mărci sau a unei părți însemnate a resurselor profesionale;

8. "întreprindere afiliată la o firmă de audit" înseamnă orice întreprindere, indiferent de forma sa juridică, care este legată de firma de audit prin acționariat, control și gestionare comune;

9. "raport de audit" înseamnă raportul menționat la [articolul 51a](#) din Directiva 78/660/CEE și [articolul 37](#) din Directiva 83/349/CEE emis de auditorul legal sau de firme de audit;

#M3

10. "autorități competente" înseamnă autoritățile desemnate prin lege, responsabile de reglementarea și/sau supravegherea auditorilor statutari și a firmelor de audit sau de aspecte specifice legate de acestea; trimiterea la "autoritate competentă" dintr-un anumit articol înseamnă o trimitere la autoritatea responsabilă pentru funcțiile prevăzute la articolul respectiv;

11. *** Eliminat

#B

12. "standarde internaționale de contabilitate" înseamnă Standardele Internaționale de Contabilitate (IAS), Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) și interpretările aferente (interpretări SIC-IFRIC), amendamentele ulterioare la aceste standarde și interpretări aferente și standardele și interpretările aferente viitoare emise sau adoptate de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB);

#M3

13. "entități de interes public" înseamnă:

(a) entități reglementate de legislația unui stat membru ale căror valori mobiliare transferabile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a oricărui stat membru în sensul [articolului 4](#) alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;

(b) instituții de credit, astfel cum sunt definite la [articolul 3](#) alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului**), altele decât cele menționate la [articolul 2](#) din respectiva directivă;

(c) întreprinderi de asigurare în sensul [articolului 2](#) alineatul (1) din Directiva 91/674/CEE; sau

(d) entități desemnate de statele membre drept entități de interes public, de exemplu întreprinderile care au o relevanță semnificativă pentru public prin natura activităților lor, dimensiunea sau numărul lor de angajați;

#B

14. "cooperativă" înseamnă o societate cooperativă europeană, astfel cum este definită la [articolul 1](#) din Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE)*2) sau orice alte cooperative pentru care se impune un audit legal în temeiul legislației comunitare, cum ar fi instituții de credit, astfel cum sunt definite la [articolul 1](#) punctul 1 din Directiva 2000/12/CE, și întreprinderi de asigurare în sensul [articolului 2](#) din Directiva 1991/674/CEE;

#M3

15. "nepractician" înseamnă orice persoană fizică care, pe durata implicării sale în guvernarea sistemului de supraveghere publică și în perioada de trei ani imediat precedentă implicării respective, nu a efectuat audituri statutare, nu a deținut drepturi

de vot într-o firmă de audit, nu a fost membru al organismului administrativ, de conducere sau de supraveghere al unei firme de audit și nu a fost angajată de o firmă de audit sau asociată într-un alt mod cu aceasta;

#B

16. "partener(i) cheie de audit" înseamnă:

(a) auditorul(ii) legal(i) desemnat(ți) de o firmă de audit pentru o anumită misiune de audit ca fiind responsabilul(ii) principal(i) pentru efectuarea auditului legal în numele firmei de audit sau

(b) în cazul auditului unui grup, cel puțin auditorul(ii) legal(i) care este/sunt desemnat(ți) de o firmă de audit ca fiind responsabilul(ii) principal(i) pentru efectuarea auditului legal la nivelul grupului și auditorul(ii) legal(i) care este/sunt desemnat(ți) ca fiind responsabilul(ii) principal(i) la nivelul filialelor importante sau

(c) auditorul(ii) legal(i) care semnează raportul de audit;

#M3

17. "întreprinderi mijlocii" înseamnă întreprinderile menționate la [articolul 1](#) alineatul (1) și la [articolul 3](#) alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului*);

18. "întreprinderi mici" înseamnă întreprinderile menționate la [articolul 1](#) alineatul (1) și la [articolul 3](#) alineatul (2) din Directiva 2013/34/UE;

19. "stat membru de origine" înseamnă statul membru în care auditorul statutar sau firma de audit este autorizat(ă) în conformitate cu [articolul 3](#) alineatul (1);

20. "stat membru gazdă" înseamnă un stat membru în care un auditor statutar autorizat în statul său membru de origine urmărește să fie autorizat și în conformitate cu [articolul 14](#) sau un stat membru în care o firmă de audit autorizată de către statul său membru de origine solicită să fie înregistrată sau este înregistrată în conformitate cu [articolul 3a](#).

#B

#M3

***) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a [Directivei 2002/87/CE](#) și de abrogare a [Directivelor 2006/48/CE](#) și [2006/49/CE](#) (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

#B

*2) JO L 207, 18.8.2003, p. 1.

#M3

*) [Directiva 2013/34/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a [Directivei 2006/43/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a [Directivelor 78/660/CEE](#) și [83/349/CEE](#) ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

#B

CAPITOLUL II

AUTORIZARE, FORMARE CONTINUĂ ȘI RECUNOAȘTERE RECIPROCĂ

ART. 3*

Autorizarea auditorilor legali și a firmelor de audit

(1) Auditurile legale se efectuează numai de către auditorii legali sau de firmele de audit care sunt autorizați de statul membru care solicită auditul legal.

#M3

(2) *Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă a fi responsabilă cu autorizarea auditorilor statutari și a firmelor de audit.*

#B

(3) Fără a aduce atingere [articolului 11](#), autoritățile competente ale statelor membre pot autoriza ca auditori legali doar persoanele fizice care îndeplinesc cel puțin condițiile prevăzute la [articolele 4 și 6](#) - 10.

(4) Autoritățile competente ale statelor membre pot autoriza ca firme de audit doar entitățile care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) persoanele fizice care efectuează un audit legal în numele unei firme de audit trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile impuse prin [articolele 4 și 6](#) - 12 și trebuie să fie autorizate ca auditori legali în acel stat membru;

#M3

(b) *majoritatea drepturilor de vot într-o entitate trebuie să fie deținută de firme de audit care sunt autorizate în orice stat membru sau de persoane fizice care îndeplinesc cel puțin condițiile impuse prin [articolele 4 și 6](#) - 12. Statele membre pot prevedea ca aceste persoane fizice să fie, de asemenea, autorizate într-un alt stat membru. În sensul auditului statutar al cooperativelor, al băncilor de economii și al entităților similare menționate la [articolul 45](#) din Directiva 86/635/CEE, o filială sau succesorul legal al unei cooperative, al unei bănci de economii sau al unei entități similare, astfel cum sunt menționate la [articolul 45](#) din Directiva 86/635/CEE, statele membre pot să prevadă alte dispoziții specifice cu privire la drepturile de vot;*

#B

(c) majoritatea - până la cel mult 75% - a membrilor organului administrativ sau de conducere al entității trebuie să fie firme de audit care sunt autorizate în orice stat membru sau persoane fizice care îndeplinesc cel puțin condițiile impuse prin [articolele 4 și 6](#) - 12. Statele membre pot prevedea ca aceste persoane fizice să fie, de asemenea, autorizate într-un alt stat membru. În cazul în care un astfel de organ nu are mai mult de doi membri, cel puțin unul dintre acești membri trebuie să îndeplinească condițiile de la prezenta literă;

(d) firma trebuie să îndeplinească condițiile impuse prin [articolul 4](#).

Statele membre pot stabili condiții suplimentare doar în legătură cu litera (c). Aceste condiții trebuie să fie proporționale cu obiectivele urmărite și nu trebuie să depășească ceea ce este strict necesar.

#CIN

) Conform [art. 1](#) pct. 3 lit. (a) pct. (ii) din Directiva 2014/56/UE (#M3**), la [articolul 3](#) alineatul (2), al doilea paragraf ["Autoritățile competente pot fi asociațiile profesionale, cu condiția ca acestea să facă obiectul unui sistem de supraveghere publică, astfel cum se prevede la [capitolul VIII](#)."] a fost eliminat.*

#M3

ART. 3a

Recunoașterea firmelor de audit

(1) Prin derogare de la dispozițiile [articolului 3](#) alineatul (1), o firmă de audit autorizată într-un stat membru are dreptul să efectueze audituri statutare în alt stat membru cu condiția ca partenerul-cheie de audit care efectuează auditul statutar în numele firmei de audit să respecte dispozițiile de la [articolul 3](#) alineatul (4) litera (a) în statul membru gazdă.

(2) O firmă de audit care dorește să efectueze audituri statutare în alt stat membru decât statul său membru de origine în care este autorizată se înregistrează la autoritatea competentă din statul membru gazdă în conformitate cu [articolele 15 și 17](#).

(3) Autoritatea competentă din statul membru gazdă înregistrează firma de audit dacă este convinsă că firma de audit este înregistrată la autoritatea competentă din statul membru de origine. În cazul în care statul membru gazdă intenționează să se bazeze pe un certificat care atestă înregistrarea firmei de audit în statul membru de origine, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate solicita ca certificatul emis de autoritatea competentă din statul membru de origine să nu fie mai vechi de trei luni. Autoritatea competentă din statul membru gazdă informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la înregistrarea firmei de audit.

#B

ART. 4

Buna reputație

Autoritățile competente ale unui stat membru pot autoriza numai persoanele fizice sau firmele cu o bună reputație.

ART. 5

Retragerea autorizării

(1) Autorizarea unui auditor legal sau a unei firme de audit se retrage în cazul în care buna reputație a acestei persoane sau firme a fost serios compromisă. Statele membre pot, cu toate acestea, prevedea o perioadă rezonabilă de timp pentru scopul satisfacerii cerințelor privind buna reputație.

(2) Autorizarea unei firme de audit se retrage în cazul în care oricare din condițiile impuse la [articolul 3](#) alineatul (4) literele (b) și (c) nu mai este îndeplinită. Statele membre pot, cu toate acestea, să prevadă o perioadă rezonabilă de timp în scopul îndeplinirii acelor condiții.

#M3

(3) În cazul în care autorizarea unui auditor statutar sau a unei firme de audit este retrasă din orice motiv, autoritatea competentă a statului membru de origine în care se retrage autorizarea comunică acest fapt și motivele retragerii autorităților competente relevante ale statelor membre gazdă în care auditorul statutar sau firma de audit mai sunt înregistrați, în conformitate cu [articolul 3a](#), cu [articolul 16](#) alineatul (1) litera (c) și cu [articolul 17](#) alineatul (1) litera (i).

#B

ART. 6

Formarea profesională

Fără a aduce atingere dispozițiilor [articolului 11](#), o persoană fizică poate fi autorizată să efectueze un audit legal numai după ce a atins un nivel de admitere la universitate sau un nivel echivalent, apoi a urmat un curs de instruire teoretică, a efectuat un stagiu de pregătire practică și a promovat un examen de competență profesională la încheierea cursurilor universitare sau de nivel echivalent, organizat sau recunoscut de statul membru în cauză.

#M3

Autoritățile competente menționate la [articolul 32](#) cooperează reciproc în scopul obținerii convergenței cerințelor prevăzute la prezentul articol. Atunci când se angajează într-o astfel de cooperare, respectivele autorități competente iau în considerare evoluțiile din domeniul auditului și al profesiei de auditor și, în special, convergența deja realizată în cadrul acestei profesii. Acestea cooperează cu Comitetul organismelor europene de supraveghere a auditului (COESA) și cu autoritățile competente menționate la articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 în măsura în care convergența are legătură cu auditul statutar al entităților de interes public.

#B

ART. 7

Examenul de competență profesională

Examenul de competență profesională menționat la [articolul 6](#) garantează nivelul necesar de cunoștințe teoretice în disciplinele relevante pentru auditul legal și capacitatea de a pune astfel de cunoștințe în practică. Cel puțin o parte a examenului respectiv se desfășoară în scris.

ART. 8

Testul de cunoștințe teoretice

(1) Testul de cunoștințe teoretice inclus în examen include, în special, următoarele domenii:

- (a) teoria și principiile contabilității generale;
- (b) cerințele juridice și standardele referitoare la întocmirea conturilor anuale și consolidate;
- (c) Standardele Internaționale de Contabilitate;
- (d) analiză financiară;
- (e) contabilitatea costurilor și contabilitatea managerială;
- (f) managementul riscului și controlul intern;
- (g) audit și aptitudini profesionale;
- (h) cerințele juridice și standardele profesionale legate de auditul legal și auditorii legali;

#M3

(i) standarde internaționale de audit astfel cum sunt menționate la [articolul 26](#);

#B

(j) etică profesională și independență.

(2) Testul include, de asemenea, cel puțin următoarele discipline, în măsura în care sunt relevante pentru audit:

- (a) dreptul societăților comerciale și guvernarea corporativă;
- (b) dreptul privind insolvența și alte proceduri similare;
- (c) dreptul fiscal;
- (d) dreptul civil și comercial;

- (e) dreptul muncii și protecției sociale;
- (f) tehnologia informației și sistemele computerizate;
- (g) economie financiară, generală și de afaceri;
- (h) matematică și statistică;
- (i) principiile de bază ale managementului financiar al întreprinderilor.

#M3

(3) *** *Eliminat*

#B

ART. 9

Excepții

(1) Prin derogare de la [articolele 7 și 8](#), un stat membru poate prevedea ca o persoană care a promovat un examen universitar sau de nivel echivalent, sau care posedă o diplomă universitară sau o calificare echivalentă în una sau mai multe dintre disciplinele menționate la [articolul 8](#), poate fi exceptată de la testul de cunoștințe teoretice în disciplinele pe care le include examenul sau diploma în cauză.

(2) Prin derogare de la [articolul 7](#), un stat membru poate prevedea că titularul unei diplome universitare sau al unei calificări echivalente în una sau mai multe dintre disciplinele menționate la [articolul 8](#) poate fi exceptat de la testul privind capacitatea de a pune în practică cunoștințele teoretice în aceste discipline în cazul în care a făcut obiectul unei pregătiri practice în aceste discipline, atestată printr-un examen sau o diplomă recunoscută de stat.

ART. 10

Pregătirea practică

#M3

(1) *Pentru a asigura capacitatea de a pune în practică cunoștințele teoretice a căror testare este inclusă în examen, un stagiar efectuează un stagiu de pregătire practică de cel puțin trei ani care cuprinde, printre altele, auditul situațiilor financiare anuale, al situațiilor financiare consolidate sau al unor situații financiare similare. Cel puțin două treimi din acest stagiu practic se desfășoară pe lângă un auditor statutar sau o firmă de audit autorizată în orice stat membru.*

#B

(2) Statele membre se asigură că întreaga pregătire se desfășoară pe lângă persoane care oferă garanții suficiente în ceea ce privește capacitatea lor de a oferi pregătire practică.

ART. 11

Calificarea prin experiență practică îndelungată

Statele membre pot autoriza ca auditor legal o persoană care nu îndeplinește condițiile stabilite la [articolul 6](#), în cazul în care aceasta poate demonstra:

(a) fie că a fost angajată, timp de 15 ani, în activități profesionale care i-au permis să dobândească suficientă experiență în domeniile financiar, juridic și contabil și a promovat un examen de competență profesională menționat la [articolul 7](#),

(b) fie că a fost angajată, timp de 7 ani, în activități profesionale în domeniile respective și, de asemenea, a efectuat stagiul de pregătire practică menționat la [articolul 10](#) și a promovat examenul de competență profesională menționat la [articolul 7](#).

ART. 12

Combinarea pregătirii practice cu instruirea teoretică

(1) Statele membre pot prevedea ca perioadele de instruire teoretică în domeniile menționate la [articolul 8](#) să fie luate în considerație la calculul perioadelor de activitate profesională menționate la [articolul 11](#), cu condiția ca această instruire să fie atestată printr-un examen recunoscut de stat. Aceste perioade de instruire nu trebuie să dureze mai puțin de un an și nici nu pot reduce perioada de activitate profesională cu mai mult de patru ani.

(2) Perioada de activitate profesională și stagiul practic nu au durată mai scurtă decât cea a cursului de instruire teoretică, cumulată cu stagiul de pregătire practică în conformitate cu [articolul 10](#).

#M3

ART. 13

Formarea continuă

Statele membre se asigură că auditorii statuari au obligația de a participa la programe adecvate de formare continuă pentru a-și menține cunoștințele teoretice, competențele și valorile profesionale la un nivel suficient de înalt și că nerespectarea cerințelor de formare continuă se sancționează în mod corespunzător, astfel cum se prevede la [articolul 30](#).

#M3

ART. 14

Autorizarea auditorilor statuari din alt stat membru

(1) Autoritățile competente instituie proceduri de autorizare a auditorilor statuari care au fost autorizați în alte state membre. Aceste proceduri nu depășesc cerința de a efectua un stagiul de adaptare sau de a promova un test de aptitudini, astfel cum se prevede la [articolul 3](#) alineatul (1) litera (g) și respectiv la [articolul 3](#) alineatul (1) litera (h) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului).*

(2) Statul membru gazdă decide dacă solicitantul care solicită autorizarea trebuie să efectueze un stagiul de adaptare, astfel cum se prevede la [articolul 3](#) alineatul (1) litera (g) din Directiva 2005/36/CE sau să promoveze un test de aptitudini astfel cum se prevede la [articolul 3](#) alineatul (1) litera (h).

Stagiul de adaptare nu depășește trei ani, iar solicitantul face subiectul unei evaluări.

Testul de aptitudini se susține în una din limbile permise de regimul lingvistic din statul membru gazdă respectiv. Aceasta evaluează numai dacă auditorul statutar are un nivel corespunzător de cunoștințe în ceea ce privește actele cu putere de lege din statul membru gazdă respectiv, în măsura în care sunt pertinente pentru auditurile statutare.

(3) Autoritățile competente cooperează prin cadrul COESA în vederea obținerii convergenței cerințelor privind stagiul de adaptare și testul de aptitudini. Autoritățile competente îmbunătățesc transparența și predictibilitatea cerințelor. Acestea cooperează cu COESA și cu autoritățile competente menționate la articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 în măsura în care convergența are legătură cu auditurile statutare ale entităților de interes public.

**) [Directiva 2005/36/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).*

#B

CAPITOLUL III ÎNREGISTRAREA

ART. 15

Registrul public

#M3

(1) Fiecare stat membru se asigură că auditorii statutari și firmele de audit sunt înregistrați într-un registru public în conformitate cu [articolele 16 și 17](#). În împrejurări excepționale, statele membre pot deroga de la cerințele prevăzute la prezentul articol și la [articolul 16](#) în materie de prezentare a informațiilor numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru a reduce o amenințare iminentă și semnificativă la adresa securității unei persoane.

#B

(2) Statele membre se asigură că fiecare auditor legal și fiecare firmă de audit sunt identificați în registrul public printr-un număr individual. Informațiile înregistrate se păstrează într-un registru în format electronic și sunt accesibile publicului pe cale electronică.

(3) Registrul public conține, de asemenea, numele și adresa autorităților competente responsabile pentru autorizarea menționată la [articolul 3](#), asigurarea calității, astfel cum se prevede la [articolul 29](#), investigațiile și sancțiunile aplicate auditorilor legali și firmelor de audit, astfel cum se prevede la [articolul 30](#), și supravegherea publică, astfel cum se prevede la [articolul 32](#).

(4) Statele membre se asigură că registrul public este complet operațional până la 29 iunie 2009.

ART. 16

Înregistrarea auditorilor legali

(1) În ceea ce privește auditorii legali, registrul public conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numele, adresa și numărul de înregistrare;
- (b) după caz, numele, adresa, adresa de website și numărul de înregistrare a firmei de audit la care este angajat auditorul legal sau cu care este asociat ca partener sau în vreun alt mod;
- (c) toate celelalte înregistrări ca auditor legal la autoritățile competente ale altor state membre și ca auditor în alte țări, inclusiv numele autorității(ilor) de înregistrare și, după caz, numărul (numerele) de înregistrare.

(2) Auditorii din țări, înregistrați în conformitate cu [articolul 45](#), sunt indicați în mod clar în registru ca atare, și nu ca auditori legali.

ART. 17

Înregistrarea firmelor de audit

(1) În ceea ce privește firmele de audit, registrul public conține cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea, adresa și numărul de înregistrare;
- (b) forma juridică;

(c) informații de contact, persoana de contact principală și, după caz, adresa de website;

(d) adresa fiecărui birou din statul membru;

(e) numele și numărul de înregistrare ale tuturor auditorilor legali angajați, asociați sau parteneri sau în alte relații cu firma de audit;

(f) numele și adresele profesionale ale tuturor proprietarilor și acționarilor;

(g) numele și adresele profesionale ale tuturor membrilor organului administrativ sau de conducere;

(h) după caz, apartenența la o rețea și o listă cu numele și adresele firmelor membre și afiliate sau o indicare a locului unde aceste informații sunt accesibile publicului;

(i) toate celelalte înregistrări ca firmă de audit la autoritățile competente ale altor state membre și ca entitate de audit pe lângă țări terțe, inclusiv numele și adresa autorității(lor) de înregistrare și, după caz, numărul (numerele) de înregistrare;

#M3

(j) după caz, dacă firma de audit este înregistrată în temeiul [articolului 3a](#) alineatul (3).

#B

(2) Entitățile de audit din țări terțe, înregistrate în conformitate cu [articolul 45](#), sunt indicate în mod clar în registru ca atare, și nu ca firme de audit.

ART. 18

Actualizarea informațiilor înregistrate

Statele membre se asigură că auditorii legali și firmele de audit notifică, fără vreo întârziere nejustificată, autorităților competente responsabile pentru registrul public cu privire la orice modificări ale informațiilor cuprinse în acesta. Registrul este actualizat, fără nici o întârziere nejustificată, după primirea acestor notificări.

ART. 19

Responsabilitatea pentru înregistrarea informațiilor

Informațiile furnizate autorităților competente relevante în conformitate cu [articolele 16, 17 și 18](#) sunt semnate de auditorul legal sau de firma de audit. În cazul în care autoritatea competentă prevede furnizarea informațiilor în format electronic, acest lucru poate fi realizat, spre exemplu, prin intermediul semnăturii electronice, astfel cum este definită la [articolul 2](#) punctul 1 din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului și a Consiliului European din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice*1).

*1) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

ART. 20

Limba

(1) Informațiile introduse în registrul public se redactează în una din limbile permise de regimul lingvistic în vigoare în statul membru respectiv.

(2) Statele membre pot permite, de asemenea, ca informațiile să fie introduse în registrul public în orice altă limbă (limbi) oficială(e) a(le) Comunității. Statele membre pot impune ca traducerea acestor informații să fie certificată.

În orice caz, statele membre respective se asigură că în registru se menționează dacă traducerea este certificată sau nu.

CAPITOLUL IV
**ETICA PROFESIONALĂ, INDEPENDENȚA, OBIECTIVITATEA,
CONFIDENȚIALITATEA ȘI SECRETUL PROFESIONAL**

#M3

ART. 21

Etica profesională și scepticismul profesional

#B

(1) Statele membre se asigură că tuturor auditorilor legali și firmelor de audit le revine obligația de a respecta principiile de etică profesională, care se referă cel puțin la funcția lor de interes public, integritatea și obiectivitatea lor, competența lor profesională și atenția cuvenită.

#M3

(2) *Statele membre se asigură că, atunci când efectuează auditul statutar, auditorul statutar sau firma de audit își păstrează scepticismul profesional pe tot parcursul auditului, admitând posibilitatea unor inexactități semnificative care să iasă în evidență ca urmare a faptelor sau conduitei care indică nereguli, inclusiv fraude sau erori, indiferent de experiența anterioară a auditorului sau a firmei de audit în ceea ce privește corectitudinea și integritatea personalului de conducere și a persoanelor responsabile cu administrarea entității auditate.*

Auditorul statutar sau firma de audit își păstrează scepticismul profesional mai ales atunci când evaluează estimările personalului de conducere privind valorile juste, deprecierea activelor, provizioanele și fluxurile de trezorerie viitoare relevante capacitatea întreprinderii de a-și continua activitatea.

În sensul prezentului articol, "scepticism profesional" înseamnă o atitudine interogativă, prin care se acordă atenție condițiilor care ar putea indica posibilitatea unei inexactități cauzate de eroare sau fraudă, și o evaluare critică a probelor auditului.

#B

ART. 22

Independența și obiectivitatea

#M3

(1) *Statele membre se asigură că, atunci când efectuează un audit statutar, auditorul statutar sau firma de audit, precum și orice persoană fizică aflată în poziția de a influența în mod direct sau indirect rezultatul auditului statutar sunt independente de entitatea auditată și nu sunt implicate în adoptarea de decizii de către entitatea auditată.*

Independența este necesară atât în perioada acoperită de situațiile financiare care fac obiectul auditului, cât și în perioada în care se efectuează auditul statutar.

Statele membre se asigură că auditorul statutar sau firma de audit ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că, atunci când efectuează auditul statutar, nu este influențat(ă) de un conflict de interese existent sau potențial ori de relații de afaceri sau de relații directe sau indirecte de altă natură care implică auditorul statutar sau firma de audit care efectuează auditul și după caz, rețeaua din care face parte, personalul de conducere, auditorii, angajații și orice persoană fizică ale cărei servicii

se află la dispoziția sau sub controlul auditorului statutar sau al firmei de audit sau orice persoană legată direct sau indirect de auditorul statutar sau de firma de audit printr-o relație de control.

Auditorul statutar sau firma de audit nu efectuează un audit statutar în cazul în care există vreun pericol de autoevaluare, interes propriu, lobby, legături sau intimidare ca urmare a relațiilor financiare, personale, de afaceri, de muncă sau de altă natură între:

- auditorul statutar, firma de audit, rețeaua sa și orice persoană fizică aflată în poziția de a influența rezultatul auditului statutar; și

- entitatea auditată;

din care un terț obiectiv, rezonabil și informat, ținând seama de măsurile de protecție aplicate, ar concluziona că independența auditorului statutar sau a firmei de audit este compromisă.

(2) Statele membre se asigură că auditorul statutar, firma de audit, partenerii-cheie de audit ai acestora, angajații acestora și orice persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul auditorului statutar sau al firmei de audit respectiv(e) și care sunt implicate direct în activități de audit statutar, precum și persoanele care au legături strânse cu acestea în sensul [articolului 1](#) alineatul (2) din Directiva 2004/72/CE a Comisiei) nu dețin niciun fel de instrumente financiare emise, garantate sau susținute într-un alt fel de o entitate auditată în domeniul lor de activități de audit statutar ale acestora, altele decât participațiile deținute indirect prin organisme de plasament colectiv diversificat, inclusiv fonduri gestionate, cum ar fi fondurile de pensii sau asigurările de viață, nu au un beneficiu material și direct din acestea și nu efectuează nicio tranzacție cu acestea.*

#B

(3) Statele membre se asigură că auditorul legal sau firma de audit documentează în dosarele de audit toate amenințările semnificative la adresa independenței sale, precum și măsurile de protecție aplicate pentru a reduce acele amenințări.

#M3

(4) Statele membre se asigură că persoanele sau firmele menționate la alineatul (2) nu participă la auditul statutar al unei entități auditate și nu influențează într-un alt mod rezultatele unui astfel de audit, în cazul în care:

(a) dețin instrumente financiare ale entității auditate, altele decât participații deținute indirect prin organisme de plasament colectiv diversificat;

(b) dețin instrumente financiare ale unei entități legate de entitatea auditată, altele decât participații deținute indirect prin organisme de plasament colectiv diversificat, fapt care poate constitui un conflict de interese sau care poate fi perceput în acest fel;

(c) au deținut o funcție în cadrul entității auditate sau au avut relații de afaceri sau de altă natură cu entitatea auditată în perioada menționată la alineatul (1), fapt care poate constitui un conflict de interese sau poate fi perceput în acest fel.

(5) Persoanele sau firmele menționate la alineatul (2) nu solicită și nu acceptă daruri sau favoruri pecuniare sau nepecuniare de la entitatea auditată sau de la orice entitate în relație cu entitatea auditată, cu excepția cazului în care un terț obiectiv, rezonabil și informat ar considera valoarea acestora neimportantă sau nesemnificativă.

(6) Dacă, în cursul perioadei acoperite de situațiile financiare, o entitate auditată este achiziționată de, fuzionează cu sau achiziționează o altă entitate, auditorul statutar sau firma de audit identifică și evaluează toate interesele sau relațiile curente sau recente, inclusiv orice alte servicii decât cele de audit prestate entității respective care, ținând seama de măsurile de protecție disponibile, ar putea compromite independența auditorului și capacitatea sa de a continua auditul statutar după data efectivă a fuziunii sau a achiziției.

Cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de trei luni, auditorul statutar sau firma de audit ia toate măsurile necesare pentru a pune capăt tuturor intereselor sau relațiilor curente care i-ar compromite independența și adoptă, dacă este posibil, măsuri de protecție pentru a reduce la minimum toate amenințările la adresa independenței sale legate de interesele și relațiile anterioare și curente.

*) [Directiva 2004/72/CE](#) a Comisiei din 29 aprilie 2004 privind normele de aplicare a [Directivei 2003/6/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește practicile comerciale admise, definirea informației confidențiale pentru instrumentele financiare derivate din produsele de bază, stabilirea listelor de persoane care au acces la informații confidențiale, declararea operațiunilor efectuate de persoanele care exercită responsabilități de conducere și notificarea operațiunilor suspecte (JO L 162, 30.4.2004, p. 70.).

#M3

ART. 22a

Angajarea de către entitățile auditate a unor foști auditori statutari sau a unor angajați ai unor auditori statutari sau ai unor firme de audit

(1) Statele membre se asigură că, înainte de expirarea unei perioade de cel puțin un an sau, în cazul auditului statutar al unor entități de interes public, a unei perioade de cel puțin doi ani de la încetarea activității sale în calitate de auditor statutar sau de partener-cheie de audit în cadrul misiunii de audit, auditorul statutar sau partenerul-cheie de audit care efectuează un audit statutar în numele unei firme de audit:

(a) nu preia o funcție-cheie de conducere în cadrul entității auditate;

(b) nu devine, după caz, membru al comitetului de audit din cadrul entității auditate sau, dacă nu există un astfel de comitet, calitatea de membru al organismului cu funcție echivalentă cu cea a unui comitet de audit;

(c) nu devine membru neexecutiv al organismului administrativ sau de membru al organismului de supraveghere al entității auditate.

(2) Statele membre asigură faptul că angajații și partenerii, alții decât partenerii-cheie de audit, ai unui auditor statutar sau ai unei firme de audit care efectuează un audit statutar, precum și orice alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul auditorului statutar sau al firmei de audit respective, atunci când astfel de angajați, parteneri sau alte persoane fizice sunt autorizate ca auditori statutari, nu pot ocupa niciuna din pozițiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), înainte de expirarea unei perioade de minimum un an de când aceștia au fost implicați în mod direct în misiunea de audit statutar.

#M3

ART. 22b

Pregătirea auditului statutar și evaluarea aspectelor care periclitizează independența

Statele membre se asigură că, înainte de a accepta sau de a continua o misiune de audit statutar, auditorul statutar sau firma de audit evaluează și documentează următoarele:

- dacă îndeplinește dispozițiile prevăzute la [articolul 22](#) din prezenta directivă;*
- dacă există amenințări la adresa independenței sale și la adresa măsurilor de protecție aplicate pentru a atenua aceste riscuri;*
- dacă dispune de angajați calificați, de timp și de resurse necesare pentru a efectua auditul statutar în mod corespunzător;*
- în cazul unei firme de audit, dacă partenerul-cheie de audit este autorizat ca auditor statutar în statul membru care impune desfășurarea auditului statutar;*

Statele membre pot prevedea cerințe simplificate pentru auditurile menționate la [articolul 2](#) alineatul (1) literele (b) și (c).

#B

ART. 23

Confidențialitatea și secretul profesional

(1) Statele membre se asigură că toate informațiile și documentele la care are acces auditorul legal sau firma de audit atunci când efectuează un audit legal sunt protejate de norme corespunzătoare privind confidențialitatea și secretul profesional.

#M3

(2) Normele privind confidențialitatea și secretul profesional aplicabile auditorilor statutari sau firmelor de audit nu împiedică aplicarea dispozițiilor prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014.

(3) În cazul în care auditorul statutar sau firma de audit este înlocuit(ă) cu un alt auditor statutar sau o altă firmă de audit, fostul auditor statutar sau fosta firmă de audit asigură accesul noului auditor statutar sau al noii firme de audit la toate informațiile relevante cu privire la entitatea auditată și la cel mai recent audit al acesteia.

#B

(4) Un auditor legal sau o firmă de audit care au încetat să mai fie angajați într-o anumită misiune de audit sau un fost auditor legal sau o fostă firmă de audit fac în continuare obiectul dispozițiilor alineatelor (1) și (2) cu privire la acea misiune de audit.

#M3

(5) În cazul în care auditorul statutar sau firma de audit derulează un audit statutar al unei întreprinderi care face parte dintr-un grup a cărui întreprindere-mamă se situează într-o țară terță, normele de confidențialitate și de păstrare a secretului profesional prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol nu împiedică auditorul statutar sau firma de audit să transmită auditorului grupului situat într-o țară terță documentația relevantă privind lucrările de auditare executate, dacă aceasta este necesară pentru efectuarea auditului situațiilor financiare consolidate ale întreprinderii-mamă.

Auditorul statutar sau firma de audit care efectuează auditul statutar al unei întreprinderi care a emis titluri de valoare într-o țară terță sau care face parte dintr-un grup care prezintă situații financiare statutare consolidate într-o țară terță poate

transfera documentele de lucru sau alte documente privind auditul acelei entități pe care le deține numai autorităților competente din țările terțe relevante, în condițiile prevăzute la [articolul 47](#).

Transferul informațiilor către auditorul grupului dintr-o țară terță are loc în conformitate cu dispozițiile capitolului IV din Directiva 95/46/CE și cu reglementările naționale privind protecția datelor cu caracter personal.

#B

ART. 24

Independența și obiectivitatea auditorilor legali care efectuează auditul legal în numele firmelor de audit

Statele membre se asigură că asociații sau acționarii unei firme de audit, precum și membrii organelor administrative, de conducere sau de supraveghere ale unei astfel de firme sau ale unei firme afiliate nu intervin în efectuarea unui audit legal în nici un mod care să pericliteze independența și obiectivitatea auditorului legal care efectuează auditul legal în numele firmei de audit.

#M3

ART. 24a

Organizarea internă a auditorilor statutar și a firmelor de audit

(1) Statele membre se asigură că un auditor statutar sau o firmă de audit respectă următoarele cerințe organizatorice:

(a) o firmă de audit stabilește politici și proceduri corespunzătoare prin care se asigură că proprietarii sau acționarii săi, precum și membrii organismelor administrative, de conducere și de supraveghere ale firmei sau ale unei societăți afiliate nu intervin în derularea auditului statutar în niciun fel prin care să pericliteze independența și obiectivitatea auditorului statutar care efectuează auditul statutar în numele firmei de audit;

(b) un auditor statutar sau o firmă de audit aplică proceduri administrative și contabile robuste, mecanisme interne de control de calitate, proceduri eficiente de evaluare a riscurilor, precum și un control real și măsuri de protecție pentru sistemele de prelucrare a informațiilor.

Mecanismele interne de control de calitate respective sunt elaborate astfel încât să garanteze că deciziile și procedurile sunt respectate la toate nivelurile firmei de audit sau ale structurii de lucru a auditorului statutar;

(c) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează politici și proceduri corespunzătoare pentru a se asigura că angajații săi și orice alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sa ori sub controlul său și care sunt implicate direct în activitățile de audit statutar dețin cunoștințele și experiența corespunzătoare pentru a îndeplini sarcinile alocate;

(d) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează politici și proceduri corespunzătoare pentru a se asigura că externalizarea sarcinilor-cheie de audit nu afectează calitatea controlului intern de calitate al auditorului statutar sau al firmei de audit și nici capacitatea autorităților competente de a verifica dacă auditorul statutar sau firma de audit respectă obligațiile prevăzute de prezenta directivă și, după caz, de Regulamentul (UE) nr. 537/2014;

(e) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează sisteme administrative și organizatorice corespunzătoare și eficiente pentru a preveni, identifica, elimina sau

gestiona și pentru a releva eventualele aspecte care îi amenință independența, menționate la [articolele 22, 22a și 22b](#);

(f) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează politici și proceduri corespunzătoare privind efectuarea auditului statutar, consilierea, supravegherea și evaluarea activității angajaților și organizarea structurii dosarului de audit menționat la [articolul 24b](#) alineatul (5);

(g) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează un sistem intern de control de calitate în scopul asigurării calității auditului statutar.

Sistemul de control de calitate acoperă cel puțin politicile și procedurile menționate la litera (f). În cazul unei firme de audit, responsabilitatea sistemului intern de control de calitate revine unei persoane autorizate ca auditor statutar;

(h) un auditor statutar sau o firmă de audit utilizează sistemele, procedurile și resursele corespunzătoare pentru a asigura continuitatea și consecvența desfășurării activităților sale de audit statutar;

(i) de asemenea, un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează proceduri organizatorice și administrative corespunzătoare și eficiente pentru a gestiona și a ține evidența evenimentelor care au sau pot avea consecințe grave asupra integrității activităților sale de audit statutar;

(j) un auditor statutar sau o firmă de audit adoptă politici de remunerare adecvate, inclusiv politici pentru participarea la profit, prin care oferă suficiente stimulente pentru rezultatele obținute, astfel încât să asigure calitatea auditului. În special, veniturile pe care le obține auditorul statutar sau firma de audit din furnizarea unor servicii care nu sunt de audit către entitatea auditată nu sunt luate în considerare în evaluarea performanței și nici în remunerarea persoanelor implicate în audit sau capabile să influențeze desfășurarea acestuia;

(k) un auditor statutar sau o firmă de audit monitorizează și evaluează gradul de adecvare și eficacitatea sistemelor sale, a mecanismelor și a procedurilor de control intern de calitate stabilite în conformitate cu prezenta directivă și, după caz, cu Regulamentul (UE) nr. 537/2014 și ia măsurile necesare pentru soluționarea eventualelor deficiențe. În special, auditorul statutar sau firma de audit realizează o evaluare anuală a sistemului intern de control de calitate menționat la litera (g). Auditorul statutar sau firma de audit ține evidența rezultatelor evaluării respective și a eventualelor măsuri propuse pentru modificarea sistemului intern de control de calitate.

Politicile și procedurile menționate la primul paragraf se bazează pe documente și sunt comunicate angajaților auditorului statutar sau ai firmei de audit.

Statele membre pot prevedea cerințe simplificate pentru auditurile menționate la [articolul 2](#) punctul 1 literele (b) și (c).

Eventuala externalizare a funcțiilor de audit, astfel cum se menționează la litera (d) din prezentul alineat, nu afectează responsabilitatea auditorului statutar sau a firmei de audit față de entitatea auditată.

(2) Auditorul statutar sau firma de audit ține cont de amploarea și complexitatea activităților sale atunci când respectă cerințele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Auditorul statutar sau firma de audit poate demonstra autorității competente faptul că politicile și procedurile destinate conformării sunt adecvate având în vedere amploarea și complexitatea activităților auditorului statutar sau ale firmei de audit.

#M3

ART. 24b

Organizarea activității

(1) Statele membre se asigură că atunci când auditul statutar este efectuat de o firmă de audit, firma de audit în cauză desemnează cel puțin un partener-cheie de audit. Firma de audit pune la dispoziția partenerului sau partenerilor-cheie de audit resurse suficiente și personal care are competența și capacitățile necesare pentru a-și îndeplini îndatoririle în mod adecvat.

Principalele criterii care determină selectarea partenerului sau partenerilor-cheie de audit de către firma de audit sunt asigurarea calității auditului, independența și competența.

Partenerul sau partenerii-cheie de audit se implică activ în efectuarea auditului statutar.

(2) La efectuarea auditului statutar, auditorul statutar alocă suficient timp pentru misiune și atribuie resurse suficiente pentru a-și îndeplini sarcinile în mod corespunzător.

(3) Statele membre se asigură că auditorul statutar sau firma de audit ține evidența oricăror încălcări ale dispozițiilor prezentei directive și, după caz, ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014. Statele membre pot excepta auditorii statutari și firmele de audit de la această obligație în cazul încălcărilor minore. De asemenea, auditorul statutar și firma de audit țin evidența tuturor consecințelor ale tuturor încălcărilor, inclusiv a măsurilor adoptate pentru abordarea acestor încălcări și pentru modificarea sistemului lor intern de control de calitate. Aceștia întocmesc un raport anual care cuprinde o sinteză a eventualelor măsuri de acest tip aplicate și îl comunică intern.

Atunci când un auditor statutar sau o firmă de audit apelează la consiliere din partea unor experți externi, acesta sau aceasta păstrează documentele prin care transmit solicitarea, precum și consilierea primită.

(4) Un auditor statutar sau o firmă de audit păstrează o evidență a clienților. Pentru fiecare client auditat, în această evidență figurează următoarele:

(a) denumirea, adresa și sediul social;

(b) în cazul firmelor de audit, numele partenerului sau ale partenerilor-cheie de audit;

(c) onorariile percepute pentru auditul statutar și onorariile percepute pentru alte servicii, pentru fiecare exercițiu financiar.

(5) Un auditor statutar sau o firmă de audit creează un dosar de audit pentru fiecare audit statutar.

Auditorul statutar sau firma de audit documentează cel puțin datele înregistrate în conformitate cu [articolul 22b](#) alineatul (1) din prezenta directivă și, după caz, cu articolele 6 - 8 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

Auditorul statutar sau firma de audit păstrează orice alte date și documente care prezintă importanță deoarece stau la baza raportului la care se face referire la [articolul 28](#) din prezenta directivă și, după caz, la articolele 10 și 11 din Regulamentul

(UE) nr. 537/2014, precum și pentru monitorizarea conformității cu prezenta directivă și cu alte cerințe legale aplicabile.

Dosarul de audit se încheie în termen de cel mult 60 de zile de la data semnării raportului de audit menționat la [articolul 28](#) din prezenta directivă și, după caz, la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

(6) Auditorul statutar sau firma de audit păstrează evidența eventualelor reclamații efectuate în scris cu privire la executarea auditurilor statutare.

(7) Statele membre pot prevedea cerințe simplificate în ceea ce privește alineatele (3) și (6) pentru auditurile menționate la [articolul 2](#) punctul 1 literele (b) și (c).

#B

ART. 25

Onorariile de audit

Statele membre asigură existența unor norme corespunzătoare care prevăd că onorariile pentru auditurile legale:

(a) nu sunt influențate sau determinate de prestarea de servicii suplimentare entității auditate și

(b) nu pot fi condiționate în nici un fel.

#M3

[ART. 25a](#)

Sfera de aplicare al auditului statutar

Fără a aduce atingere dispozițiilor de raportare, astfel cum sunt prevăzute la [articolul 28](#) din prezenta directivă și, după caz, la articolele 10 și 11 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014, sfera de aplicare a auditului statutar nu include garantarea viabilității în viitor a entității auditate sau a eficienței sau eficacității cu care organismul de conducere sau administrativ a gestionat sau va gestiona activitățile entității.

#B

CAPITOLUL V

STANDARDELE DE AUDIT ȘI RAPORTAREA AUDITULUI

#M3

[ART. 26](#)

Standardele de audit

(1) Statele membre impun auditorilor statutari și firmelor de audit să efectueze audituri statutare în conformitate cu standardele internaționale de audit adoptate de Comisie în conformitate alineatul (3).

Statele membre pot aplica standarde naționale de audit, proceduri sau cerințe atât timp cât Comisia nu adoptă un standard internațional de audit care se referă la aceeași chestiune.

(2) În sensul alineatului (1), "standarde internaționale de audit" înseamnă Standardele Internaționale de Audit (ISA-uri), Standardul internațional privind controlul calității 1 (ISQC 1) și alte standarde conexe emise de Federația Internațională a Contabililor (IFAC) prin intermediul Consiliului pentru standarde internaționale de audit și asigurare (IAASB), în măsura în care acestea sunt relevante pentru auditurile statutare.

(3) Comisia este împuternicită să adopte, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu [articolul 48a](#), standardele internaționale de audit menționate la alineatul (1) în domeniul practicii auditului, al independenței și al controalelor interne de calitate ale auditorilor statutare și ale firmelor de audit în scopul aplicării acestor standarde în cadrul Uniunii.

Comisia poate adopta standardele internaționale de audit numai dacă:

(a) sunt elaborate respectând în mod corespunzător procedurile, supravegherea publică și transparența și sunt general acceptate la nivel internațional;

(b) contribuie la un nivel ridicat de credibilitate și calitate a situațiilor financiare anuale și consolidate în conformitate cu principiile prevăzute la [articolul 4](#) alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE;

(c) servesc interesului public general al Uniunii; și

(d) nu modifică niciuna dintre cerințele prezentei directive și nu completează niciuna dintre cerințele acesteia, cu excepția celor prevăzute la [capitolul IV](#) și la [articolele 27 și 28](#).

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1) al doilea paragraf, statele membre pot impune proceduri sau cerințe de audit în plus față de standardele internaționale de audit adoptate de Comisie numai:

(a) dacă acele proceduri și cerințe de audit sunt necesare pentru a pune în aplicare cerințele juridice naționale legate de sfera auditurilor statutare; sau

(b) în măsura necesară pentru a contribui la creșterea credibilității și a calității situațiilor financiare.

Statele membre comunică Comisiei procedurile sau cerințele de audit cu cel puțin trei luni înainte de intrarea lor în vigoare sau, în cazul cerințelor deja existente la momentul adoptării unui standard internațional de audit, cel târziu în termen de trei luni de la adoptarea standardului internațional de audit relevant.

(5) Atunci când solicită auditul statutar al întreprinderilor mici, un stat membru poate prevedea că aplicarea standardelor de audit menționate la alineatul (1) trebuie să fie proporțională cu amploarea și complexitatea activităților întreprinderilor de acest fel. Statele membre pot lua măsuri pentru a asigura aplicarea proporțională a standardelor de audit în cazul auditurilor statutare ale întreprinderilor mici.

#M3

ART. 27

Auditurile statutare ale situațiilor financiare consolidate

(1) Statele membre se asigură că, în cazul unui audit statutar al situațiilor financiare consolidate ale unui grup de întreprinderi:

(a) în ceea ce privește situațiile financiare consolidate, auditorul grupului poartă deplina responsabilitate pentru raportul de audit menționat la [articolul 28](#) din prezenta directivă și, după caz, la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 și, după caz, pentru raportul suplimentar adresat comitetului de audit, astfel cum se menționează la articolul 11 din regulamentul menționat;

(b) auditorul grupului evaluează activitățile de audit desfășurate de orice auditor/auditori din țara terță sau de auditorul/auditorii statutar(i), precum și de entitatea/entitățile de audit din țara terță sau de firma/firmele de audit, în scopul derulării auditului grupului și documentează natura, momentul și dimensiunea

activității desfășurate de acești auditori, inclusiv, dacă este cazul, revizuirea grupului cu privire la părțile relevante ale documentației de audit a auditorilor respectivi;

(c) auditorul grupului evaluează activitatea de audit desfășurată de auditorul/auditorii din țara terță sau de auditorul/auditorii statutar(i), precum și de entitatea/entitățile de audit din țara terță sau firma/firmele de audit, în scopul derulării auditului grupului și documentează această evaluare.

Documentația păstrată de auditorul grupului este astfel încât să permită autorității competente relevante să revizuiască activitatea auditorului grupului.

În sensul prezentului alineat primul paragraf litera (c), auditorul grupului solicită acordul auditorului/auditorilor din țara terță, al auditorului/auditorilor statutar(i), al entității/entităților de audit din țara terță sau al firmei/firmelor de audit în cauză pentru transferul documentației relevante în timpul efectuării auditului situațiilor financiare consolidate, putându-se sprijini pe rezultatele activității depuse de aceștia doar cu această condiție.

(2) În cazul în care nu poate îndeplini condiția de la alineatul (1) primul paragraf litera (c), auditorul grupului ia măsurile adecvate și înștiințează autoritatea competentă relevantă.

Aceste măsuri includ, după caz, efectuarea unor activități suplimentare de audit statutar la filiala în cauză, fie direct, fie prin externalizarea acestor sarcini.

(3) Atunci când este supus unei verificări de asigurare a calității sau unei anchete privind auditul statutar al situațiilor financiare consolidate ale unui grup de întreprinderi, auditorul grupului pune la dispoziția autorității competente, la cerere, documentația relevantă pe care o deține cu privire la activitatea de audit desfășurată de auditorul/auditorii din țara terță, de auditorul/auditorii statutar(i), de entitatea/entitățile de audit sau de firma/firmele de audit din țara terță în scopul derulării auditului grupului, inclusiv toate documentele de lucru relevante pentru auditul grupului.

Autoritatea competentă poate cere documente suplimentare privind activitatea de audit efectuată de auditorul/auditorii statutar(i) sau de firma/firmele de audit în scopul derulării auditului grupului de la autoritățile competente relevante, în temeiul [articolului 36](#).

Atunci când o întreprindere-mamă sau o întreprindere afiliată care face parte dintr-un grup este auditată de unul sau mai mulți auditori sau de una sau mai multe entități de audit dintr-o țară terță, autoritatea competentă poate cere documente suplimentare privind activitatea de audit a auditorilor din țara terță sau a entităților de audit din țara terță de la autoritățile competente relevante din țări terțe pe baza acordurilor de colaborare menționate la [articolul 47](#).

Prin derogare de la al treilea paragraf, în cazul în care o întreprindere-mamă sau o întreprindere afiliată care face parte dintr-un grup este auditată de unul sau mai mulți auditori sau de una sau mai multe entități de audit dintr-o țară terță cu care nu a fost încheiat un acord de colaborare, astfel cum se menționează la [articolul 47](#), auditorul grupului asigură, la cerere, transmiterea corespunzătoare a documentației suplimentare aferente activității de audit desfășurate de auditorii din țara terță sau entitățile de audit din țara terță, inclusiv a documentelor de lucru relevante pentru auditul grupului. Pentru a asigura această transmitere, auditorul grupului păstrează o copie a documentației sau convine cu auditorii din țara terță sau cu entitățile de

audit din țara terță să i se permită accesul nerestricționat la această documentație, la cerere, sau aplică alte măsuri adecvate. În cazul în care, din motive juridice sau de altă natură, documentele de lucru ale auditului nu pot fi transferate dintr-o țară terță auditorului grupului, auditorul grupului include în documentația păstrată dovada că a urmat procedurile corespunzătoare pentru a obține accesul la documentele auditului, iar dacă restricțiile nu au fost impuse de legislația țării terțe în cauză, include dovezi care arată existența unui astfel de impediment.

#M3

ART. 28

Elaborarea raportului de audit

(1) Auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit prezintă rezultatele auditului statutar într-un raport de audit. Raportul se elaborează în conformitate cu cerințele standardelor de audit adoptate de Uniune sau de statul membru în cauză, astfel cum se menționează la [articolul 26](#).

(2) Raportul de audit se întocmește în scris și:

(a) identifică entitatea ale cărei situații financiare anuale sau consolidate fac obiectul auditului statutar; specifică situațiile financiare anuale sau consolidate și data sau perioada pentru care au fost întocmite și identifică cadrul de raportare financiară aplicat la întocmirea acestora;

(b) descrie sfera de aplicare al auditului statutar care identifică cel puțin standardele de audit conform cărora a fost efectuat auditul statutar;

(c) include o opinie de audit care este fie fără rezerve, cu rezerve, sau contrară și care prezintă clar punctul de vedere al auditorului/auditorilor statutar(i) sau al firmei/firmelor de audit cu privire la următoarele:

(i) dacă situațiile financiare anuale oferă o imagine fidelă, în conformitate cu cadrul relevant de raportare financiară; și

(ii) după caz, dacă situațiile financiare anuale sunt conforme cerințelor legale aplicabile.

Dacă auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit nu este/sunt în măsură să emită o opinie de audit, raportul menționează imposibilitatea emiterii acestei opinii;

(d) menționează orice alt aspect asupra căruia auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit atrag(e) atenția în mod special, fără a include o rezervă în opinia de audit;

(e) include o opinie și o declarație, ambele bazate pe activitatea desfășurată în cursul auditului, menționate la [articolul 34](#) alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2013/34/UE;

(f) furnizează o declarație privind orice incertitudine semnificativă asociată evenimentelor sau condițiilor care pot pune în mod considerabil la îndoială capacitatea entității de a-și continua activitatea;

(g) indică sediul auditorul/auditorii statutar(i) sau a firmei/firmelor de audit.

Statele membre pot să prevadă cerințe suplimentare în ceea ce privește conținutul raportului de audit.

(3) În cazul în care auditul statutar a fost efectuat de mai mulți auditori statutari sau mai multe firme de audit, auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit convin(e) asupra rezultatelor auditului statutar și transmit(e) un raport și o opinie

comună. În caz de dezacord, fiecare auditor statutar sau firmă de audit își transmite opinia într-un paragraf separat al raportului de audit și indică motivul dezacordului.

(4) Raportul de audit se semnează și se datează de către auditorul statutar. În cazul în care auditul statutar este derulat de o firmă de audit, raportul de audit este semnat cel puțin de auditorul/auditorii statutar(i) care a(u) efectuat auditul statutar în numele firmei de audit. În cazul în care mai mulți auditori statutari sau mai multe firme de audit au executat simultan auditul, raportul de audit se semnează de către toți auditorii statutari sau cel puțin de către auditorii statutari care efectuează auditul statutar în numele fiecărei firme de audit. În împrejurări excepționale, statele membre pot prevedea că nu este necesar ca această semnătură (aceste semnături) să fie divulgată (divulgate) publicului, în cazul în care această divulgare ar putea duce la o amenințare iminentă și semnificativă la adresa securității personale a oricărui individ.

În orice caz, numele persoanei (persoanelor) implicate este (sunt) adus(e) la cunoștința autorităților competente relevante.

(5) Raportul auditorului statutar sau al firmei de audit privind situațiile financiare consolidate respectă cerințele prevăzute la alineatele (1) - (4). Atunci când raportează asupra coerenței raportului administratorilor cu situațiile financiare, așa cum se prevede la alineatul (2) litera (e), auditorul statutar sau firma de audit ține seama de situațiile financiare consolidate și de raportul consolidat al administratorilor. Dacă situațiile financiare anuale ale întreprinderii-mamă sunt anexate la situațiile financiare consolidate, rapoartele auditorilor statutari sau ale firmelor de audit, prevăzute la prezentul articol, pot fi combinate.

#B

CAPITOLUL VI ASIGURAREA CALITĂȚII

ART. 29

Sistemele de asigurare a calității

(1) Fiecare stat membru se asigură că toți auditorii legali și firmele de audit fac obiectul unui sistem de asigurare a calității care respectă cel puțin următoarele criterii:

#M3

(a) sistemul de asigurare a calității este organizat astfel încât să fie independent de auditorii statutari și de firmele de audit revizuite și să facă obiectul supravegherii publice;

#B

(b) finanțarea sistemului de asigurare a calității este sigură și fără nici un fel de influențe posibile nedorite din partea auditorilor sau firmelor de audit;

(c) sistemul de asigurare a calității trebuie să dispună de resurse corespunzătoare;

(d) persoanele care efectuează verificările pentru asigurarea calității au formarea profesională corespunzătoare și experiență relevantă în auditul legal și raportarea financiară, combinate cu formare specifică în ceea ce privește controlul calității;

(e) selectarea celor care fac verificările pentru misiuni specifice de control al calității se face în baza unor proceduri obiective, concepute astfel încât să se evite orice conflicte de interese între cei care fac verificările și auditorul legal sau firma de audit care fac obiectul verificării;

(f) aria de aplicabilitate a verificării pentru asigurarea calității, susținută de testarea adecvată a dosarelor de audit selectate, include o evaluare a conformității cu standardele de audit aplicabile și cu cerințele de independență, a cantității și calității resurselor cheltuite, a onorariilor de audit percepute și a sistemului intern de control al calității din cadrul firmei de audit,

(g) verificarea pentru asigurarea calității face obiectul unui raport care conține principalele concluzii ale verificării pentru asigurarea calității;

#M3

(h) verificările pentru asigurarea calității au loc pe baza unei analize a riscului și, în cazul auditorilor statutari și al firmelor de audit care efectuează audituri statutare, astfel cum sunt definite la [articolul 2](#) punctul 1 litera (a), cel puțin o dată la șase ani;

#B

(i) rezultatele generale ale sistemului de asigurare a calității sunt publicate anual;

(j) auditorul legal sau firma de audit dau curs recomandărilor formulate la încheierea verificărilor pentru asigurarea calității într-un termen rezonabil;

#M3

(k) verificările pentru asigurarea calității sunt corespunzătoare și proporționale cu amploarea și complexitatea activității auditorului statutar sau a firmei de audit care face obiectul verificării.

#B

În cazul în care nu se dă curs recomandărilor menționate la litera (j), auditorul legal sau firma de audit, după caz, fac obiectul măsurilor sau sancțiunilor disciplinare menționate la [articolul 30](#).

#M3

(2) În sensul alineatului (1) litera (e), pentru selecția verificatorilor se aplică cel puțin următoarele criterii:

(a) verificatorii au o educație profesională corespunzătoare și experiență în derularea de audituri statutare și în raportarea financiară și dispun de pregătire specializată în ceea ce privește verificările de asigurare a calității;

(b) nu se permite unei persoane să acționeze în calitate de verificator în cadrul unei verificări pentru asigurarea calității care vizează un auditor statutar sau o firmă de audit decât la cel puțin trei ani după ce persoana respectivă a încetat să fie partener, angajat sau asociat în alt fel cu auditorul statutar sau cu firma de audit în cauză;

(c) verificatorii declară că nu există conflicte de interese între ei și auditorul statutar sau firma de audit care urmează să fie verificată.

(3) În sensul alineatului (1) litera (k), statele membre solicită autorităților competente, atunci când efectuează verificarea pentru asigurarea calității auditului statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale întreprinderilor mijlocii și mici, să țină cont de faptul că standardele de audit adoptate în conformitate cu [articolul 26](#) sunt destinate a fi aplicate într-o manieră proporțională cu amploarea și complexitatea activității entității auditate.

#M3

CAPITOLUL VII

INVESTIGAȚII ȘI SANCTIUNI

#M3

ART. 30

Sistemele de investigații și sancțiuni

(1) Statele membre se asigură că există sisteme eficiente de investigații și sancțiuni pentru a detecta, corecta și preveni efectuarea necorespunzătoare a auditului statutar.

(2) Fără a aduce atingere regimului răspunderii civile în statele membre, acestea prevăd sancțiuni efective, proporționale și descurajante cu privire la auditorii statutari și firmele de audit, în cazul în care auditurile statutare nu se efectuează în conformitate cu dispozițiile adoptate în punerea în aplicare a prezentei directive și, după caz, a Regulamentului (UE) nr. 537/2014.

Statele membre pot decide să nu stabilească norme privind sancțiunile administrative pentru încălcări care fac deja obiectul dreptului penal intern. În acest caz, acestea îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

(3) Statele membre prevăd că măsurile luate sau sancțiunile impuse auditorilor statutari și firmelor de audit trebuie să fie comunicate public în mod adecvat. Sancțiunile includ posibilitatea retragerii autorizației. Statele membre pot decide ca această comunicare să nu conțină date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE.

(4) Până la 17 iunie 2016 statele membre notifică normele menționate la alineatul (2) Comisiei. Statele membre notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară a acestora.

#M3

ART. 30a

Competențe de a sancționa

(1) Statele membre asigură autorităților competente capacitatea de a adopta și/sau de a impune cel puțin următoarele măsuri și sancțiuni administrative pentru încălcarea dispozițiilor prezentei directive și, dacă este cazul, ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014:

(a) o notificare prin care se solicită persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la orice repetare a acestuia;

(b) o declarație publică în care identifică persoana responsabilă și natura încălcării, publicată pe site-ul autorităților competente;

(c) o interdicție temporară, de până la o durată de trei ani, care îi interzice auditorului statutar, firmei de audit sau partenerului-cheie de audit să efectueze audituri statutare și/sau să semneze rapoarte de audit;

(d) o declarație conform căreia raportul de audit nu respectă cerințele [articolului 28](#) din prezenta directivă sau, după caz, ale articolului 10 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014;

(e) o interdicție temporară, de până la o durată de trei ani, care îi interzice unui membru al firmei de audit sau unui membru al organismului administrativ sau de conducere al unei entități de interes public să exercite funcții la firme de audit sau la entități de interes public;

(f) impunerea de sancțiuni administrative pecuniare persoanelor fizice și juridice.

(2) Statele membre asigură posibilitatea autorităților competente de a-și exercita competențele de sancționare în conformitate cu prezenta directivă și dreptul intern, în oricare din următoarele moduri:

- (a) direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(3) Statele membre pot conferi autorităților competente alte competențe de sancționare, în plus față de cele menționate la alineatul (1).

(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot să confere autorităților care supraveghează entități de interes public, în cazul în care acestea nu sunt desemnate ca fiind autoritatea competentă în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014, competențe de a impune sancțiuni pentru nerespectarea obligațiilor de raportare prevăzute de respectivul regulament.

#M3

ART. 30b

Aplicarea efectivă a sancțiunilor

La stabilirea normelor în temeiul [articolului 30](#), statele membre solicită ca autoritățile competente să țină cont, atunci când decid tipul și nivelul măsurilor sau al sancțiunilor administrative, de toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz de:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere al persoanei responsabile;
- (c) capacitatea financiară a persoanei responsabile, indicată de exemplu de cifra de afaceri totală a întreprinderii responsabile sau de venitul anual al persoanei responsabile, dacă este persoană fizică;
- (d) cuantumurile profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în măsura în care acestea se pot stabili;
- (e) măsura în care persoana responsabilă cooperează cu autoritatea competentă;
- (f) încălcări anterioare de care se face vinovată persoana juridică sau fizică responsabilă.

Autoritățile competente pot ține cont și de alți factori, dacă acești factori sunt prevăzuți de dreptul intern.

#M3

ART. 30c

Publicarea sancțiunilor și a măsurilor

(1) Autoritățile competente publică pe site-ul lor oficial cel puțin referitor la orice sancțiune administrativă pentru nerespectarea dispozițiilor prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014, pentru care toate căile de atac au fost epuizate sau au expirat, cât mai curând posibil în mod rezonabil după informarea persoanei sancționate cu privire la această decizie, inclusiv informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice căreia i s-a aplicat sancțiunea.

În cazul în care statele membre permit publicarea sancțiunilor împotriva cărora există o cale de atac, autoritățile competente publică, de asemenea, cât mai curând posibil, pe site-urile lor internet oficiale, informații privind starea tuturor recursurilor și rezultatele acestora.

(2) Autoritățile competente publică sancțiunile aplicată fără a indica identitatea entităților implicate, într-o manieră conformă cu dreptul intern, în oricare dintre următoarele situații:

(a) atunci când, în cazul în care sancțiunea este impusă unei persoane fizice, se dovedește, în urma unei evaluări anterioare obligatorii a proporționalității publicării datelor cu caracter personal, că aceasta este disproporționată;

(b) atunci când publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă penală în curs de desfășurare;

(c) atunci când publicarea ar produce prejudicii disproporționate instituțiilor și persoanelor implicate.

(3) Autoritățile competente se asigură că orice publicare în conformitate cu alineatul (1) este de durată proporțională și rămâne pe site-ul lor internet oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani după ce toate căile de atac au fost epuizate sau au expirat.

Publicarea sancțiunilor și a măsurilor, precum și a oricărei declarații publice respectă drepturile fundamentale, astfel cum sunt stabilite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Statele membre pot decide ca această comunicare sau orice declarație publică să nu conțină date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE.

#M3

ART. 30d

Căi de atac

Statele membre garantează că deciziile luate de autoritățile competente în conformitate cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 537/2014 fac obiectul unei căi de atac.

#M3

ART. 30e

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre se asigură că sunt instituite mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea încălcărilor prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 către autoritățile competente.

(2) Mecanismele menționate la alineatul (1) includ cel puțin:

(a) proceduri specifice de primire a rapoartelor cu privire la încălcări și acțiunile de monitorizare ulterioare;

(b) protecția datelor cu caracter personal, atât ale persoanei care raportează încălcarea suspectată sau efectivă, cât și ale persoanei suspectate sau incriminate de comiterea acelei încălcări, în conformitate cu principiile stabilite în Directiva 95/46/CE;

(c) proceduri adecvate de garantare a dreptului persoanei incriminate la apărare și de a fi audiată înainte de adoptarea unei decizii care o privește și dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe împotriva oricărei decizii sau măsuri care o privește.

(3) Statele membre se asigură că firmele de audit adoptă proceduri adecvate care să le permită angajaților lor să raporteze intern printr-un canal specific încălcările

potențiale sau efective ale prevederilor prezentei directive și ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014.

#M3

ART. 30f

Schimbul de informații

(1) Autoritățile competente furnizează anual COESA informații agregate cu privire la toate măsurile și sancțiunile administrative aplicate în temeiul prezentului capitol. COESA publică aceste informații într-un raport anual.

(2) Autoritățile competente comunică imediat COESA toate interdicțiile temporare menționate la [articolul 30a](#) alineatul (1) literele (c) și (e).

#M3

ART. 31 *** Eliminat

#B

CAPITOLUL VIII SUPRAVEGHEREA PUBLICĂ ȘI ACORDURILE DE REGLEMENTARE ÎNTR-UN STATELE MEMBRE

ART. 32

Principiile supravegherii publice

#M3

(1) Statele membre organizează un sistem eficace de supraveghere publică a auditorilor statutari și a firmelor de audit pe baza principiilor prevăzute la alineatele (2) - (7) și desemnează o autoritate competentă responsabilă cu această supraveghere.

#B

(2) Toți auditorii legali și toate firmele de audit fac obiectul supravegherii publice.

#M3

(3) Autoritatea competentă este guvernată de nepracticieni care posedă cunoștințe în domenii relevante pentru auditul statutar. Aceștia sunt selectați în urma unei proceduri de numire independente și transparente.

Autoritatea competentă poate angaja practicieni pentru a îndeplini sarcini specifice și, de asemenea, poate fi asistată de experți atunci când prezența acestora este importantă pentru îndeplinirea adecvată a sarcinilor sale. În astfel de cazuri, nici practicianul, nici experții nu se implică în niciun proces decizional al autorității competente.

(4) Autoritatea competentă deține responsabilitatea finală pentru supravegherea:

(a) autorizării și înregistrării auditorilor statutari și a firmelor de audit;

(b) adoptării de standarde privind etica profesională, controlul intern de calitate în cazul firmelor de audit și al activității de audit, cu excepția cazului în care aceste standarde sunt adoptate sau aprobate de către alte autorități din statul membru;

(c) formării continue;

(d) sistemelor de asigurare a calității;

(e) sistemelor de investigație și disciplinare administrative.

(4a) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a îndeplini atribuțiile prevăzute de prezenta directivă. Statele membre desemnează o singură autoritate competentă care poartă responsabilitatea finală pentru atribuțiile

menționate la prezentul articol, exceptând în scopul auditului statutar cooperativele, băncile de economii sau unele entități similare, astfel cum sunt menționate la [articolul 45](#) din Directiva 86/635/CEE, sau filialele ori succesorii legali ai unei cooperative, ai unei bănci de economii sau ai unei entități similare, astfel cum sunt menționate la [articolul 45](#) din Directiva 86/635/CEE.

Statele membre informează Comisia în legătură cu desemnarea.

Autoritățile competente sunt astfel organizate încât să se evite conflictele de interese.

(4b) Statele membre pot delega sau pot permite autorității competente să delege oricare dintre atribuțiile sale altor autorități sau organisme desemnate sau în alt mod autorizate prin lege să îndeplinească astfel de atribuții.

Delegarea specifică atribuțiile delegate și condițiile în care acestea trebuie executate. Autoritățile și/sau organismele sunt organizate astfel încât să fie evitate conflictele de interese.

În cazul în care delegă atribuții către alte autorități sau organisme, autoritatea competentă este în măsură să redobândească, de la caz la caz, competențele delegate.

(5) Autoritatea competentă are dreptul, dacă este cazul, să inițieze și să desfășoare investigații privind auditorii statutari sau firmele de audit și să ia măsurile corespunzătoare.

Atunci când autoritatea competentă contractează experți pentru a efectua sarcini specifice, aceasta se asigură că nu există conflicte de interese între experții respectivi și auditorul statutar sau firma de audit în cauză. Experții respectivi trebuie să respecte aceleași cerințe ca cele prevăzute la [articolul 29](#) alineatul (2) litera (a).

Autoritatea competentă este investită cu competențele necesare pentru a-i permite să-și îndeplinească atribuțiile și responsabilitățile care îi revin în temeiul prezentei directive.

(6) Autoritatea competentă este transparentă. Acest fapt include publicarea programelor de lucru anuale și a rapoartelor de activitate anuale.

(7) Sistemul de supraveghere publică este finanțat în mod corespunzător și dispune de resurse adecvate pentru a iniția și a desfășura investigații, astfel cum este menționat la alineatul (5). Finanțarea sistemului de supraveghere publică este sigură și fără nici un fel de influențe inadecvate din partea auditorilor statutari sau a firmelor de audit.

#B

ART. 33

Cooperarea dintre sistemele de supraveghere publică la nivelul Comunității

Statele membre se asigură că acordurile de reglementare pentru sistemele de supraveghere publică permit cooperarea eficientă la nivelul Comunității în ceea ce privește activitățile de supraveghere ale statelor membre. În acest scop, fiecare stat membru desemnează o entitate care să fie responsabilă în mod specific pentru asigurarea cooperării.

ART. 34

Recunoașterea reciprocă a acordurilor de reglementare între statele membre

(1) Acordurile de reglementare între statele membre respectă, în ceea ce privește reglementarea și supravegherea publică, principiul competenței statului membru de origine în care este autorizat auditorul legal sau firma de audit și în care își are sediul social entitatea auditată.

#M3

Fără a aduce atingere primului paragraf, firmele de audit autorizate într-un stat membru care efectuează servicii de audit în alt stat membru în temeiul [articolului 3a](#) fac obiectul verificărilor de asigurare a calității în statul membru de origine și al supravegherii auditurilor efectuate în statul membru gazdă.

(2) În cazul auditului statutar al situațiilor financiare consolidate, statul membru care solicită auditul statutar respectiv nu poate impune cerințe suplimentare legate de auditul statutar privind înregistrarea, verificarea de asigurare a calității, standardele de audit, etica profesională și independența auditorului statutar sau a firmei de audit care derulează auditul statutar al unei filiale cu sediul în alt stat membru.

(3) În cazul unei firme ale cărei valori mobiliare sunt tranzacționate pe o piață reglementată din alt stat membru decât cel în care firma își are sediul, statul membru în care sunt tranzacționate valorile mobiliare nu poate impune cerințe suplimentare legate de auditul statutar privind înregistrarea, verificarea de asigurare a calității, standardele de audit, etica profesională și independența auditorului statutar sau a firmei de audit care derulează auditul statutar al situațiilor financiare anuale sau consolidate ale firmei respective.

(4) În cazul în care auditorul statutar sau firma de audit este înregistrată în orice stat membru, ca urmare a autorizării în conformitate cu [articolul 3](#) sau [articolul 44](#) și auditorul statutar sau firma de audit respectivă furnizează rapoarte de audit privind situațiile financiare anuale sau situațiile financiare consolidate, astfel cum este menționat la [articolul 45](#) alineatul (1), statul membru în care auditorul statutar sau firma de audit este înregistrată trebuie să supună auditorul statutar sau firma de audit respectivă sistemelor sale de supraveghere, sistemelor sale de asigurare a calității și sistemelor sale de investigații și sancțiuni.

#M3

*[ART. 35](#) *** Eliminat*

#B

[ART. 36](#)

Secretul profesional și cooperarea între statele membre în domeniul reglementării

#M3

(1) Autoritățile competente ale statelor membre responsabile pentru autorizare, înregistrare, asigurarea calității, inspecție și disciplină, autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 și autoritățile de supraveghere europene relevante cooperează între ele ori de câte ori este necesar în scopul îndeplinirii responsabilităților și atribuțiilor care le revin, prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 537/2014. Autoritățile competente dintr-un stat membru acordă asistență autorităților competente din alte state membre și autorităților europene de supraveghere relevante. În mod special, autoritățile competente fac schimb de informații și cooperează în investigațiile referitoare la efectuarea auditurilor statutare.

#B

(2) Obligația secretului profesional se aplică tuturor persoanelor care sunt angajate sau au fost angajate de autoritățile competente. Informațiile care fac obiectul secretului profesional nu pot fi dezvăluite nici unei alte persoane sau autorități, cu excepția

cazului în care acest lucru este prevăzut de actele cu putere de lege și normele administrative ale unui stat membru.

#M3

(3) Alineatul (2) nu împiedică autoritățile competente să facă schimb de informații confidențiale. Informațiile schimbate astfel fac obiectul secretului profesional, la care sunt obligate persoanele angajate sau angajate anterior de autoritățile competente. Obligația păstrării secretului profesional se aplică, de asemenea, oricărei persoane căreia autoritățile competente i-au delegat atribuții în sensul prevederilor prezentei directive.

#B

(4) Autoritățile competente furnizează, la cerere și fără o întârziere nejustificată, orice informații solicitate în sensul dispozițiilor alineatului (1). După caz, autoritățile competente care primesc orice astfel de cerere iau, fără nici o întârziere nejustificată, măsurile necesare pentru a strânge informațiile solicitate. Informațiile astfel furnizate fac obiectul secretului profesional care obligă persoanele angajate sau angajate anterior de autoritățile competente care primesc informațiile.

În cazul în care autoritatea competentă căreia i-a fost adresată cererea nu poate furniza informațiile cerute fără întârziere, aceasta notifică autorității competente care a adresat cererea motivele întârzierii.

Autoritățile competente pot refuza să dea curs unei solicitări de informații atunci când:

(a) furnizarea de informații poate aduce atingere suveranității, securității sau ordinii publice a statului membru căreia i-a fost adresată cererea sau încalcă normele privind securitatea națională sau

#M3

(b) au fost deja inițiate proceduri judiciare cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași persoane înaintea autorităților statului membru căreia i se adresează solicitarea; sau

(c) a fost adoptată deja o hotărâre definitivă cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași persoane de către autoritățile competente din statul membru căreia i-a fost adresată cererea.

Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în cadrul procedurilor judiciare, autoritățile competente sau autoritățile europene de supraveghere care primesc informații în temeiul alineatului (1) le pot utiliza numai pentru exercitarea funcțiilor lor în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 537/2014 și în cadrul procedurilor administrative sau judiciare legate în mod specific de exercitarea funcțiilor respective.

(4a) Statele membre pot permite autorităților competente să transmită autorităților competente responsabile cu supravegherea entităților de interes public, băncilor centrale, Sistemului European al Băncilor Centrale și Băncii Centrale Europene, în calitatea lor de autorități monetare, precum și Comitetului european pentru risc sistemic, informații confidențiale destinate exercitării atribuțiilor acestora. Acestor autorități sau organisme nu li se interzice să comunice autorităților competente informații de care aceste autorități pot avea nevoie pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

#B

(5) Atunci când o autoritate competentă constată că se comit sau au fost comise acte contrare dispozițiilor prezentei directive pe teritoriul unui alt stat membru, aceasta notifică, cât mai specific posibil, autoritatea competentă a celuilalt stat membru cu privire la această constatare. Autoritatea competentă a celuilalt stat membru ia măsurile corespunzătoare. Aceasta informează autoritatea competentă notificatoare cu privire la rezultat și, în măsura în care este posibil, cu privire la evoluțiile interimare semnificative.

(6) Autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita, de asemenea, efectuarea unei investigații de către autoritatea competentă a unui alt stat membru pe teritoriul acestuia din urmă.

Ea mai poate solicita ca unora dintre angajații săi să li se permită să însoțească personalul autorității competente a celuilalt stat membru pe durata investigației.

Investigația face integral obiectul unui control general din partea statului membru pe al cărui teritoriu este efectuată.

Autoritățile competente pot refuza să dea curs unei cereri de efectuare a unei investigații, astfel cum se prevede la primul paragraf, sau unei cereri ca personalul său să fie însoțit de personalul autorității competente dintr-un alt stat membru, astfel cum se prevede la al doilea paragraf, atunci când:

#M3

(a) această anchetă ar putea să aducă atingere suveranității, securității sau ordinii publice a statului membru căreia i-a fost adresată cererea sau să încalce normele privind securitatea națională; sau

#B

(b) au fost deja inițiate procedurile judiciare cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași persoane înaintea autorităților statului membru căreia i-a fost adresată cererea sau

(c) a fost deja adoptată o hotărâre finală împotriva unor persoane pentru aceleași acțiuni de către autoritățile competente ale statului membru căreia i-a fost adresată cererea.

#M3

(7) *** *Eliminat*

#B

CAPITOLUL IX

NUMIREA ȘI DEMITEREA

ART. 37

Numirea auditorilor legali sau a firmelor de audit

(1) Auditorul legal sau firma de audit este numită de adunarea generală a acționarilor sau a membrilor entității auditate.

(2) Statele membre pot permite sisteme sau modalități alternative pentru numirea auditorului legal sau a firmei de audit, cu condiția ca aceste sisteme sau modalități să fie astfel stabilite încât să asigure independența auditorului legal sau a firmei de audit față de membrii executivi ai organului administrativ sau față de organul de conducere al entității auditate.

#M3

(3) Se interzice orice clauză contractuală prin care se restricționează posibilitatea adunării generale a acționarilor sau a membrilor entității auditate de a alege în temeiul alineatului (1) la anumite categorii sau liste de auditori statutari sau firme de audit în ceea ce privește desemnarea unui auditor statutar sau a unei firme de audit anume pentru a efectua auditul statutar al entității respective. Orice astfel de clauze existente sunt nule și neavenite.

#B

ART. 38

Demiterea și demisia auditorilor legali sau a firmelor de audit

(1) Statele membre se asigură că auditorii legali sau firmele de audit pot fi demisi numai în cazul în care există motive temeinice. Divergența de opinii cu privire la tratamentele contabile sau procedurile de audit nu reprezintă motive temeinice pentru demitere.

(2) Statele membre se asigură că entitatea auditată și auditorul legal sau firma de audit informează autoritatea sau autoritățile responsabile pentru supravegherea publică în legătură cu demiterea sau demisia lor pe durata mandatului și dau o explicație adecvată pentru motivele acestora.

#M3

(3) În cazul unui audit statutar la o entitate de interes public, statul membru garantează să le este permis:

(a) acționarilor care reprezintă 5% sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul social,

(b) celorlalte organisme ale entităților auditate dacă sunt definite de dreptul intern, sau

(c) autorităților competente menționate la [articolul 32](#) din prezenta directivă sau desemnate în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 sau, atunci când dreptul intern prevede astfel, cu articolul 20 alineatul (2) din regulamentul menționat.

să înainteze o plângere unei instanțe naționale prin care solicită revocarea auditorului/auditorilor statutar(i) sau a firmei/firmelor de audit, dacă există motive întemeiate în acest scop.

#M3

CAPITOLUL X

COMITETUL DE AUDIT

#M3

ART. 39

Comitetul de audit

(1) Statele membre se asigură că fiecare entitate de interes public are un comitet de audit. Comitetul de audit este fie un comitet independent, fie un comitet al organismului administrativ sau de supraveghere al entității auditate. Acesta este alcătuit din membri neexecutivi ai organismului administrativ și/sau din membri ai organismului de supraveghere al entității auditate și/sau din membri desemnați de adunarea generală a acționarilor entității auditate sau, pentru entitățile care nu au acționari, de un organism echivalent.

Cel puțin unul dintre membrii comitetului de audit are competențe în domeniul contabilității și/sau al auditului.

Comitetul de audit în ansamblu are competențe în domeniul în care își desfășoară activitatea entitatea auditată.

Majoritatea membrilor comitetului de audit sunt independenți de entitatea auditată. Președintele comitetului de audit este numit de membrii acestuia sau de către organismul de supraveghere al entității auditate și este independent de entitatea auditată. Statele membre pot solicita ca președintele comitetului de audit să fie ales anual de către adunarea generală a acționarilor entității auditate.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide ca, în cazul entităților de interes public care îndeplinesc condițiile prevăzute la [articolul 2](#) alineatul (1) literele (f) și (t) din Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului), funcțiile atribuite comitetului de audit să poată fi îndeplinite de organismul administrativ sau de supraveghere în întregul său, cu condiția ca, atunci când este membru executiv, președintele acestui organism să nu fie președintele comitetului de audit cât timp acest organism îndeplinește funcțiile comitetului de audit.*

Atunci când un comitet de audit face parte din organismul administrativ sau de supraveghere al entității auditate în conformitate cu alineatul (1), statele membre pot permite sau solicita organismului administrativ sau organismului de supraveghere, după caz, să îndeplinească funcțiile comitetului de audit în sensul obligațiilor stabilite în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide că următoarele entități de interes public nu trebuie să aibă un comitet de audit:

(a) orice entitate de interes public care este o filială în sensul [articolului 2](#) punctul 10 din Directiva 2013/34/UE, dacă entitatea respectivă îndeplinește cerințele prevăzute alineatele (1), (2) și (5) din prezentul articol, la articolul 11 alineatele (1) și (2) și la articolul 16 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 la nivel de grup;

*(b) entitățile de interes public care sunt OPCVM, astfel cum sunt definite la [articolul 1](#) alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului**), sau fonduri de investiții alternative (FIA), astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului***);*

*(c) entitățile de interes public al căror obiect unic de activitate îl constituie emiterea de titluri garantate cu active, astfel cum sunt definite la [articolul 2](#) punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei****);*

(d) instituțiile de credit în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2013/36/UE ale căror acțiuni nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru în sensul [articolului 4](#) alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE și care au emis în mod continuu și repetat numai titluri de creanță admise la tranzacționare pe o piață reglementată, cu condiția ca suma nominală totală a acestor titluri de creanță să nu depășească 100000000 EUR și ca instituțiile respective să nu fi publicat un prospect în temeiul [Directivei 2003/71/CE](#).

Entitățile de interes public menționate la litera (c) explică publicului motivele pentru care consideră că nu este necesar să numească un comitet de audit sau un organism administrativ sau de supraveghere care să îndeplinească funcțiile unui comitet de audit.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot solicita sau pot permite ca o entitate de interes public să nu aibă un comitet de audit, cu condiția ca aceasta să dispună de un organism sau de organisme care îndeplinesc funcții echivalente cu cele ale unui comitet de audit, care sunt instituite și care funcționează în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale statului membru în care este înregistrată entitatea care urmează să fie auditată. În acest caz, entitatea indică organismul care îndeplinește aceste funcții și modul în care este alcătuit.

(5) În cazul în care toți membrii comitetului de audit sunt membri ai organismului administrativ sau de supraveghere a entității auditate, statul membru poate să prevadă exceptarea comitetului de audit de la îndeplinirea cerințelor de independență prevăzute la alineatul (1) al patrulea paragraf.

(6) Fără a aduce atingere responsabilităților atribuite membrilor organismelor administrative, de conducere sau de supraveghere sau altor membri desemnați de adunarea generală a acționarilor entității auditate, comitetul de audit îndeplinește, printre altele, misiunile următoare:

(a) informează organismul administrativ sau de supraveghere al entității auditate cu privire la rezultatele auditului statutar și explică în ce mod a contribuit auditul statutar la integritatea raportării financiare și care a fost rolul comitetului de audit în acest proces;

(b) monitorizează procesul de raportare financiară și transmite recomandări sau propuneri pentru a asigura integritatea acestuia;

(c) monitorizează eficacitatea controlului intern de calitate și a sistemelor de gestionare a riscului ale întreprinderii și, după caz, a auditului intern, în ceea ce privește raportarea financiară a entității auditate, fără a încălca independența acesteia;

(d) monitorizează auditul statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate, în special performanța acestuia, ținând cont de constatările și concluziile autorității competente, în conformitate cu articolul 26 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014;

(e) evaluează și monitorizează independența auditorilor statutari sau a firmelor de audit în conformitate cu [articolele 22, 22a, 22b, 24a și 24b](#) din prezenta directivă și cu articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 și, în special, oportunitatea prestării unor servicii care nu sunt de audit către entitatea auditată în conformitate cu articolul 5 din respectivul regulament;

(f) răspunde de procedura de selecție a auditorului/auditorilor statutar(i) sau a firmei/firmelor de audit și recomandă auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit care urmează a fi desemnate în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014, cu excepția cazului în care se aplică articolul 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

*) [Directiva 2003/71/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a [Directivei 2001/34/CE](#) (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

**) [Directiva 2009/65/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind

organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

***) *Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a [Directivelor 2003/41/CE](#) și [2009/65/CE](#) și a [Regulamentelor \(CE\) nr. 1060/2009](#) și [\(UE\) nr. 1095/2010](#) (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).*

****) *[Regulamentul \(CE\) nr. 809/2004](#) al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a [Directivei 2003/71/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospectele, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar (JO L 149, 30.4.2004, p. 1).*

#M3

[ART. 40](#) *** Eliminat

[ART. 41](#) *** Eliminat

[ART. 42](#) *** Eliminat

[ART. 43](#) *** Eliminat

#B

CAPITOLUL XI

ASPECTE INTERNAȚIONALE

ART. 44

Autorizarea auditorilor din țări terțe

(1) Sub rezerva reciprocității, autoritățile competente ale unui stat membru pot autoriza un auditor dintr-o țară terță ca auditor legal în cazul în care persoana respectivă a furnizat dovada că respectă cerințe echivalente cu cele prevăzute la [articolele 4](#) și [6](#) - 13.

(2) Autoritățile competente ale unui stat membru aplică cerințele menționate la [articolul 14](#), înainte de autorizarea unui auditor dintr-o țară terță care îndeplinește cerințele de la alineatul (1).

[ART. 45](#)

Înregistrarea și supravegherea auditorilor și a entităților de audit din țări terțe

#M3

(1) *Autoritățile competente ale unui stat membru, în conformitate cu [articolele 15](#), [16](#) și [17](#), înregistrează fiecare auditor dintr-o țară terță sau entitate de audit dintr-o țară terță atunci când auditorul sau entitatea de audit respectivă transmite un raport de audit privind situațiile financiare anuale sau consolidate ale unei întreprinderi înregistrate în afara Uniunii ale cărei valori mobiliare transferabile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a statului membru respectiv în sensul [articolului 4](#) alineatul (1) punctul 14 din [Directiva 2004/39/CE](#), cu excepția cazului în care întreprinderea în cauză este un emitent exclusiv de titluri de creanță în curs, pentru care se aplică una dintre următoarele condiții:*

(a) *au fost admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru în sensul [articolului 2](#) alineatul (1) litera (c) din [Directiva 2004/109/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului*) înainte de 31 decembrie 2010 și având o valoare nominală*

unitară la data emiterii de minimum 50000 EUR ori, în cazul titlurilor de creanță exprimate în altă monedă, o valoare la data emiterii echivalentă cu minimum 50000 EUR;

(b) sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru în sensul [articolului 2](#) alineatul (1) litera (c) din Directiva 2004/109/CE începând cu 31 decembrie 2010 și având o valoare nominală unitară la data emiterii de minimum 100000 EUR ori, în cazul titlurilor de creanță exprimate în altă monedă, o valoare la data emiterii echivalentă cu minimum 100000 EUR.

#B

(2) Se aplică [articolele 18 și 19](#).

(3) Statele membre supun auditorii și entitățile de audit din țări terțe sistemelor lor de supraveghere a calității, sistemelor lor de asigurare a calității și sistemelor lor de investigații și sancțiuni. Statele membre pot excepta un auditor sau o entitate de audit înregistrați într-o țară țară de la obligația de a face obiectul sistemului lor de asigurare a calității, în cazul în care sistemul de asigurare a calității dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță, considerat echivalent în conformitate cu [articolul 46](#), a efectuat o verificare a calității activității auditorului sau entității de audit din țara terță în ultimii trei ani.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor [articolului 46](#), rapoartele de audit asupra conturilor anuale sau conturilor consolidate menționate la alineatul (1) din prezentul articol, emise de auditori sau de entități de audit din țări terțe care nu sunt înregistrați în statul membru, nu au efect juridic în acel stat membru.

(5) Statele membre pot înregistra entități de audit din țări terțe numai în cazul în care:

#M3

(a) *** *Eliminată*

#B

(b) majoritatea membrilor organului administrativ sau de conducere al entității de audit dintr-o țară țară îndeplinesc cerințe echivalente cu cele prevăzute la [articolele 4 - 10](#);

(c) auditorul dintr-o țară terță care efectuează auditul în numele entității de audit dintr-o țară țară îndeplinește cerințe echivalente cu cele prevăzute la [articolele 4 - 10](#);

#M3

(d) *auditurile situațiilor financiare anuale sau consolidate menționate la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu standardele internaționale de audit, astfel cum se prevede la [articolul 26](#), precum și cu cerințele menționate la [articolele 22, 22b și 25](#) sau cu standarde și cerințe echivalente;*

(e) *publică pe site-ul internet propriu un raport anual de transparență care cuprinde informațiile menționate la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 sau respectă cerințe echivalente privind furnizarea de informații.*

(5a) *Un stat membru poate înregistra un auditor dintr-o țară terță numai dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la prezentul articol alineatul (5) literele (c), (d) și (e).*

(6) *Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol alineatul (5) litera (d), Comisia este împuternicită să decidă, prin acte de punere în aplicare, cu privire la stabilirea echivalenței menționate la prezentul articol. Actele de punere în*

aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la [articolul 48](#) alineatul (2). Statele membre pot evalua echivalența menționată la prezentul articol alineatul (5) litera (d), atâta vreme cât Comisia nu a adoptat o decizie în acest sens.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu [articolul 48a](#) în ceea ce privește definirea criteriilor generale de echivalență utilizate pentru a stabili dacă auditurile situațiilor financiare menționate la prezentul articol alineatul (1) sunt efectuate în conformitate cu standardele internaționale de audit, astfel cum sunt definite la [articolul 26](#), și cu cerințele prevăzute la [articolele 22](#), [24](#) și [25](#). Aceste criterii aplicabile pentru toate țările terțe sunt utilizate de statele membre atunci când evaluează echivalența la nivel național.

*) [Directiva 2004/109/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a [Directivei 2001/34/CE](#) (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

#B

ART. 46

Derogarea în caz de echivalență

(1) Statele membre pot să nu aplice sau pot să modifice cerințele enunțate la [articolul 45](#) alineatele (1) și (3), pe bază de reciprocitate, numai în cazul în care auditorii sau entitățile de audit din țări terțe fac obiectul unor sisteme de supraveghere publică, de asigurare a calității și de investigație și sancțiuni în țara terță, sisteme care îndeplinesc cerințe echivalente cu cele enunțate la [articolele 29](#), [30](#) și [32](#).

#M3

(2) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol alineatul (1), Comisia este împuternicită să decidă, prin acte de punere în aplicare, cu privire la echivalența menționată în prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la [articolul 48](#) alineatul (2). După ce Comisia a recunoscut echivalența menționată la prezentul articol alineatul (1), statele membre pot decide să se bazeze parțial sau integral pe această echivalență și, astfel, să nu aplice sau să modifice parțial sau integral cerințele de la [articolul 45](#) alineatele (1) și (3). Statele membre pot să evalueze echivalența menționată la prezentul articol alineatul (1) sau să se bazeze pe evaluările efectuate de alte state membre atât timp cât Comisia nu a adoptat nicio astfel de decizie. În cazul în care Comisia decide că nu este respectată cerința de echivalență menționată la prezentul articol alineatul (1), aceasta poate permite respectivilor auditori și entități de audit din țări terțe să își continue activitatea de audit pe o perioadă de tranziție corespunzătoare, în conformitate cu cerințele stabilite de statele membre în cauză.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu [articolul 48a](#) în ceea ce privește definirea, pe baza condițiilor stipulate la [articolele 29](#), [30](#) și [32](#), a unor criterii generale de echivalență utilizate pentru a stabili dacă procedurile de supraveghere publică, sistemele de asigurare a calității, cele de investigare și cele de sancționare ale unei țări terțe sunt echivalente cu cele din Uniune. Aceste criterii

generale sunt utilizate de statul membru pentru a evalua echivalența la nivel național, în lipsa unei decizii a Comisiei cu privire la țara terță în cauză.

#B

- (3) Statele membre aduc la cunoștința Comisiei:
- (a) evaluările lor privind echivalența menționată la alineatul (2) și
 - (b) principalele elemente ale acordurilor de cooperare cu sistemele de supraveghere publică, sistemele de asigurare a calității și sistemele de investigații și penalizări din țări terțe, în baza alineatului (1).

ART. 47

Cooperarea cu autoritățile competente din țări terțe

#M3

(1) Statele membre pot permite transferul către autoritățile competente dintr-o țară terță al dosarelor de audit sau al altor documente deținute de auditorii statutare sau firmele de audit autorizate de acestea, precum și al rapoartelor de inspecție sau de anchetă referitoare la auditurile în cauză, cu condiția ca:

(a) aceste documente de audit sau alte documente să aibă legătură cu auditurile societăților comerciale care au emis valori mobiliare în acea țară terță sau care fac parte dintr-un grup care întocmește situații financiare consolidate statutare în acea țară terță;

#B

- (b) transferul să aibă loc prin intermediul autorităților competente din statul membru de origine către autoritățile competente din țara terță și la cererea acestora;
- (c) autoritățile competente din țara terță în cauză să îndeplinească cerințele care au fost considerate adecvate în conformitate cu alineatul (3);
- (d) să existe acorduri de colaborare pe bază de reciprocitate încheiate între autoritățile competente respective;
- (e) transferul de date personale către țara terță să aibă loc în conformitate cu capitolul IV din Directiva 95/46/CE.

(2) Acordurile de colaborare menționate la alineatul (1) litera (d) asigură că:

- (a) autoritățile competente prezintă justificările pentru motivele cererii pentru obținerea dosarelor de audit sau a altor documente;
- (b) persoanele angajate sau angajate anterior de către autoritățile competente ale țării terțe care primește informațiile fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional;

#M3

(ba) să nu fie compromisă protecția intereselor comerciale ale entității auditate, inclusiv drepturile de proprietate intelectuală și industrială;

#B

(c) autoritățile competente ale unei țări terțe pot folosi dosarele de audit și alte documentele doar pentru exercitarea funcțiilor lor de supraveghere publică, de asigurare a calității și de investigații, funcții care îndeplinesc cerințe echivalente cu cele de la [articolele 29, 30 și 32](#);

(d) cererea unei autorități competente dintr-o țară terță privind dosarele de audit sau alte documente deținute de un auditor legal sau o firmă de audit poate fi refuzată atunci când:

- furnizarea dosarelor de audit sau a documentelor poate aduce atingere suveranității, securității sau ordinii publice a Comunității sau a statului membru căruia i-a fost adresată solicitarea;

#M3

- au fost deja inițiate proceduri judiciare cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași persoane pe lângă autoritățile statului membru căruia i se adresează solicitarea;

- a fost deja adoptată o hotărâre cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași auditori statutari sau firme de audit de către autoritățile competente din statul membru care a primit cererea.

(3) Pentru a facilita cooperarea, Comisia este împuternicită să decidă, prin acte de punere în aplicare, cu privire la gradul de adecvare menționat la prezentul articol alineatul (1) litera (c). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la [articolul 48](#) alineatul (2). Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma deciziei Comisiei.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu [articolul 48a](#) în ceea ce privește definirea criteriilor generale de adecvare conform cărora Comisia evaluează dacă autoritățile competente ale țărilor terțe pot fi recunoscute ca adecvate pentru cooperare cu autoritățile competente ale statelor membre cu privire la schimbul de documente de lucru de audit sau alte documente deținute de auditorii statutari și firmele de audit. Criteriile generale de adecvare se bazează pe cerințele de la [articolul 36](#) sau pe rezultate funcționale în mod esențial echivalente ale unui schimb direct de documente de lucru de audit sau alte documente deținute de auditorii statutari sau firmele de audit.

#B

(4) În cazuri excepționale și prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), statele membre pot permite auditorilor legali sau firmelor de audit autorizate de acestea să transfere dosarele de audit și alte documente de audit direct către autoritățile competente ale unei țări terțe, cu condiția ca:

- (a) autoritățile competente din acea țară terță să fi inițiat investigații;
- (b) transferul să nu contravină obligațiilor pe care trebuie să le respecte auditorii legali și firmele de audit în legătură cu transferul dosarelor de audit sau al altor documente către autoritatea competentă din țara lor de origine;
- (c) să existe acorduri de colaborare cu autoritățile competente ale acelei țări terțe care să permită autorităților competente din statul membru acces direct reciproc la dosarele de audit și la alte documente ale entităților de audit din respectiva țară terță;
- (d) autoritatea competentă care face solicitarea din țara terță în cauză informează în prealabil autoritatea competentă din țara de origine a auditorului legal sau a firmei de audit cu privire la fiecare cerere directă de informații, indicând motivele acesteia;
- (e) sunt respectate condițiile menționate la alineatul (2).

#M3

(5) *** *Eliminat*

#B

(6) Statele membre aduc la cunoștința Comisiei acordurile de colaborare menționate la alineatele (1) și (4).

CAPITOLUL XII DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

ART. 48

Procedura comitetului

#M3

(1) Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare "comitetul"). Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului*).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

#M1

(2a) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1) - (4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

(3) Până la 31 decembrie 2010 și, ulterior, cel puțin la fiecare trei ani, Comisia reexaminează dispozițiile referitoare la competențele sale de executare și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la modul în care aceste competențe au fost exercitate. În acest raport Comisia analizează, în special, necesitatea de a propune modificări la prezenta directivă, pentru a asigura un domeniu adecvat de aplicare a competențelor de executare conferite Comisiei. Concluzia privind necesitatea de a aduce sau nu eventuale modificări este însoțită de o motivare detaliată. Raportul este însoțit, dacă este necesar, de o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor prin care se conferă Comisiei competențe de executare.

#M3

*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

#M3

ART. 48a

Exercitarea competențelor delegate

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 26 alineatul (3), la articolul 45 alineatul (6), la articolul 46 alineatul (2) și la articolul 47 alineatul (3) pentru o perioadă de cinci ani de la 16 iunie 2014. Comisia redactează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 26 alineatul (3), la articolul 45 alineatul (6), la articolul 46 alineatul (2) și la articolul 47 alineatul (3) poate fi

revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării deciziei în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul [articolului 26](#) alineatul (3), al [articolului 45](#) alineatul (6), al [articolului 46](#) alineatul (2) și al [articolului 47](#) alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de patru luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

#M3

[ART. 49](#) *** Eliminat

#B

ART. 50

Abrogarea [Directivei 84/253/CEE](#)

[Directiva 84/253/CEE](#) se abrogă de la 29 iunie 2006. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

ART. 51

Dispoziții tranzitorii

Auditorii legali sau firmele de audit care sunt autorizați de către autoritățile competente ale statelor membre în conformitate cu dispozițiile [Directivei 84/253/CEE](#) înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor menționate la [articolul 53](#) alineatul (1) sunt considerați ca fiind autorizați în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.

ART. 52

Armonizarea minimă

Statele membre care solicită auditul legal pot impune cerințe mai stricte, cu excepția cazului în care prezenta directivă conține dispoziții contrare.

ART. 53

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive înainte de 29 iunie 2008. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

ART. 54

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

ART. 55

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.
